

HEIJASTE

3/2020

7.9.2020

36. vuosikerta

Irtonumero 4 €

<i>Risto Mäntynen</i>	Puheenjohtajan mietteitä.....	3
<i>Kaija Lindström</i>	Päätoimittajalta	5
<i>Stuart Kerr, USA</i>	Sielun uudelleensyntyminen ja morontia(sielu)mieli	7
<i>Seppo Kanerva</i>	Keskiväliolentojen viesti vuodelta 1943.....	11
<i>Teja Suominen</i>	Miksi Jumala sallii pahan tapahtua	22
<i>Eija Seppänen-Bolotinski</i>	Pohdintaa Esipuheesta, osa 2: Tunnustuksenosoitus.....	24
Toimitus	Urantia-seuran tiedotuksia	31

Päätoimittaja*Kajja Lindström*

Päivänkakkarakantie 2 E 53, 02270 Espoo

Puh. 045 245 9009

julkaisukomitea-pj@urantia.fi**Toimitussihteeri***Maija Heikkilä*

Kallioharjuntie 8, 00930 Helsinki

Puh. 044 323 4147

heikkila.maija2@gmail.com**Toimittajat**

- Kalevi Eklöf Klaukkala Puh. 040 830 1200
- Erkki Erähonka Vantaa Puh. 050 585 9714
- Leena Kari Helsinki Puh. 050 327 2014
- Pertti Leinonen Espoo Puh. 050 041 6336
- Taitto: Tapio Talvitie Espoo Puh. 050 332 2739

**Pyydämme lähettämään
numeroon 4/2020 tarkoitettun
aineiston 15.11.2020 mennessä.
Arvioitu ilmestyminen vko
50/2020.**

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. *Heijasteessa* julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä kirjoituksia ja keskustelupuheenvuoroja. *Heijaste* toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. *Heijaste* ei ota vastaan mainoksia. Myöskään muita kuin seuran omia ilmoituksia ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002.6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappalletta. Käytössä on myös uusi merkintätapa, jossa sivujako elää tarpeen mukaan eikä enää ole ennalta määrätty. Sen vuoksi tekstiviittauksetkin ovat muotoa 123:4.5 (luku;jakso.kappale) entisen sivu:kappale-muodon sijaan. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki *Heijasteessa* esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että *Heijaste*-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan seuran sihteerille.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on myös kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertailaus (kalenterivuosi /neljä numeroa) maksaa 15 €, irtonumerona 4 €. Tilaukset maksetaan Suomen Urantia-seuran pankkitilille: IBAN: FI72 1427 3000 1021 26, BIC: NDEAFIHH. Pankki-siirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaaja-osoitteeseen.

Tekijänoikeus. *Heijasteen* toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fiVerkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran pankkitili (Nordea):

IBAN: FI72 1427 3000 1021 26

BIC: NDEAFIHH

Urantia-säätiön Suomen-toimisto:

Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA

Puhelin: 050 540 4582

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fiVerkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

U-säätiön pankkitili: Rabobank Rotterdam

IBAN: NL90 RABO 0153 1175 91

BIC: RABONL2U

ISSN-L 0784-3534

ISSN 0784-3534 (Painettu)

ISSN 2242-6132 (Verkkolehti)

Kansikuva: Piirileikkiä. Kuva: Tapio Talvitie
(Paikka Chicago, USA, 2018)

Puheenjohtajan mietteitä

KORONAVIRUSEPIDEMIA voi muuttaa pysyvästi ihmisten tapoja. Siitä on jo runsaasti esimerkkejä nyt, kun Eurooppa valmistautuu ottamaan vastaan toista pandemia-aaltoa syksyllä. Käteisen käyttö on vähentynyt ja verkko-ostosten teko on lisääntynyt. Etätöitä tehdään niin ansiotyössä kuin koulussa. Matkustamista on rajoitettu ja ihmisillä on ollut enemmän aikaa liikkumiseen luonnossa. Toivottavasti ihmisillä on ollut aikaa myös hiljentymiseen ja ikuisuuden pohdiskeluun. Myös Urantia-yhdistykset ja opintopiirit ovat siirtyneet käyttämään etätötapoja.

Kansainvälinen Urantia-yhdistys (UAI) kokeili uutta konseptia, kun se järjesti kansainvälisen **hackathon-verkkotapahtuman** heinäkuussa. Tapahtuma oli menestys, ja se tavoitti toistatuhatta lukijaa ja *Urantia-kirjasta* kiinnostunutta ihmistä 39 maassa. Tapahtumaan osallistui neljältä mantereelta kuusi joukkuetta, joitten tehtävänä oli löytää ratkaisu johonkin *Urantia-kirjan* sanoman levittämiseen liittyvään ongelmaan.

Suomen joukkue yritti ideoida selaista työkalua, jolla Covid-19-pandemian vuoksi menetyksen kokenut ihminen saisi henkistä tukea ja hengellistä lohtua.

Hackathon on alun perin tietokoneohjelmien koodaamiseen kehitetty konsepti. Alkujaan hackathoneissa on pyritty suhteellisen lyhyen ja intensiivisen työrupeaman aikana kehittämään ratkaisua johonkin tiettyyn ohjelmointiongelmaan tai tekemään sovellusta jonkin ongelman ratkaisemiseksi. Hackathon-kilpailuissa tiimit voivat esimerkiksi tehdä puhelinsovelluksen, jolla jonkin kaupungin tai alueen ihmisten joukkoliikennekokeusta parannetaan tai luodaan appi, joka auttaa perhettä jätteen lajittelussa ja tavaroitten kierrättämisessä.

Sanassa **hackathon** yhdistyy **ma**rathon tietokoneslangin englanninkieliseen käsitteeseen **hack**, joka tarkoittaa sovelluksen korjausta tai parantamista. Sama sana on myös pohjana hakkeri-sanassa, joka tarkoittaa innokasta tietokonealan harrastajaa. Myöhemmin hackathon-joukkota-

pahtumia on alettu järjestää kaiken-tyyppisten sosiaalisten tai yhteisten ongelmien ratkomista varten, ei siis pelkästään tietokonealaan liittyen.

Hackathoneissa järjestäjillä on suuri vastuu fasilitoida, mahdollistaa, tapahtuma niin, että tiimit pystyvät keskittämään voimansa ongelman ratkaisuun. UAI:n hackathon oli järjestetty erinomaisesti. Järjestelykomitea oli tehnyt valtavasti töitä sen eteen, että tiimeillä oli käytössään helpot verkkotyökalut ongelmien käsittelyä ja ratkaisemista varten. Lisäksi jokaisella joukkueella oli oma virtuaalinen työtila, johon hackathon-tapahtuman aikana kuka tahansa saattoi tulla vierailemaan ja seuraamaan tiimin työskentelyä. Varsinaista hackathon-päivää valmisteltiin työkaluihin, työskentelytapoihin, tiimin jäsenten rooleihin sekä hengelliseen yhteydenpitoon ja hoivaan liityvillä esityksillä ja materiaaleilla.

Suomen tiimi sai parhaan joukkueen palkinnon. Joukkue esitti ratkaisuksi *Toivon käsikirjaa*. Se sisältäisi materiaalia, jonka avulla menetyksen kokenut ihminen voisi etsiä itselleen sopivaa tapaa ehtyneitten voimavarojen palauttamiseksi. Tapahtuman ideointiryhmä miettii, voisiko joitakin osia *Toivon käsikirjasta* soveltaa hollantilaisen voittajajoukkueen ehdotukseen, Love Virus (Rakkauten virus) -puhelinsovelluk-

seen. Suomen joukkue tekee Urania-seuran hallitukselle esityksen, kuinka osia *Toivon käsikirja* -konseptista voitaisiin hyödyntää seuran toiminnassa. Suomalaiset myös ehdottivat järjestelykomitealle, että vastaavanlainen verkkotapahtuma järjestettäisiin ensi vuonna kaksipäiväisenä epidemian vuoksi peruuntuneen Perun lukijakonferenssin tilalla.

Kaikki Suomen joukkueen jäsenet pitivät tapahtumasta. Mukavaa oli kokeilla uudenlaista konseptia ja kokea ryhmätyön huumaa. Tapahtumalla oli sielua virvoittava vaikutus. Niin vain kävi, että minäkin henkilökohtaisesti pystyin päivän aikana syventämään käsitystäni toivosta. Toivo on vahva uskonnollinen käsite. Toivo käy käsi kädessä uskon kanssa, mutta minulta toivo käsitteenä oli aina jäänyt uskon varjoon. Koska minulle kuolemanjälkeinen elämä on jo pitkään ollut itsestäänselvyys, en ehkä ole omassa elämässäni joutunut kä-

193:2.2 (2054.3) **Jumalaa tuntevien kuolevaisten elämässä esille tulevat jumalallisen hengen hedelmät ovat rakastava palveleminen, epäitsekäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpittön rehellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, epäilemätön luottamus, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha.**

sittelemään paljonkaan toivoa. Toivo voi olla ja luultavasti on paljon enemmän kuin vain tiedostamista kuoleman jälkeisestä elämästä. Toivoon liittyy erottamattomasti vakuuttuneisuus siitä, että tulevaisuutta – ja koko universumia – hallitsee absoluuttinen

kauneus, hyvyys ja totuus. Minä tulin entistä vakuuttuneemmaksi siitä, että tuleva elämä ja elämisen arvoinen elämä on kokonaan uskon, toivon ja rakkauden kyllästämä.

Risto Mäntynen

Päätoimittajalta

Olen aina arvostanut neljää vuodenaikaamme. Ajatelkaapa herkkää kevättä, valoisaa kesää, ruskakan väriloistoa tai marraskuun rauhoittavaa harmautta. Vuodenajat tarjoavat meille extreme-elämyksiä koko ajan – ja ihan ilmaiseksi. Syksyllä on oikeus sukeltaa omaan sisimpäänsä: opiskella jotakin innostavaa, tutustua uusiin asioihin ja ihmisiin. Voi perehtyä *Urantia-kirjan* teksteihin, tehdä mielikuvitusmatkoja tai katsoa dokumentteja. Mikä onkaan ihanampaa kuin kastua läpimäräksi aamulenkillä koiran kanssa, mennä lenkin jälkeen lämpimään suihkuun, kääriytyä villashaaliin ja nauttia kuppi kuumaa juotavaa. ”Ota ilolla vastaan jokainen hetki, joka sinulle annetaan. Ja muista kiittää siitä”, neuvoi isoisäni. Tällä asenteella hän itse saavutti 104 vuoden iän.

Lyhenevät päivät ja pimeät illat voivat aiheuttaa osalle ihmisistä alakuloisuutta ja eriasteista masennusta.

Auringonvalon myötä saattaa kadota myös ilo. On kuitenkin hyvä muistaa, että oma mieli määrää suhtautumisen elämään. Myönteisen ajattelun voima on valtava ja sitä voi kehittää tietoisesti. Ihmissuhteita tulee myös vaalia: kuunnella, antaa tukea ja välillä heittäytyä itse tuettavaksi. Monipuolinen ravinto, riittävä lepo ja liikunta ovat myös jaksamisen peruspilareita.

Nuorukainen vuorilla

Mestarin tapa kohdata ihmisiä ihasuttaa minua. *Urantia-kirja* kertoo lukuisia esimerkkejä hänen keskusteluistaan erilaisten ihmisten kanssa. Hän näkee syvälle ihmisen sieluun, tietää tämän haasteet ja neuvoo oikeaan suuntaan. Meillä on paljon opittavaa suuresta ihmissuhteiden opettajasta – hänen hienotunteisuudesta, huumorintajustaan ja sinnikkyystään.

Muistatte varmaan *Urantia-kirjasta* nuoren miehen, joka harhai-

li epätoivoisena vuorilla kohdatesaan Mestarin matkaseurueen. Nuorukainen koki olevansa koko maailman hylkäämä ja halusi paeta elämää. Mestari teki selväksi, että hän ymmärsi nuoren miehen haluavan olla yksin. Kuitenkin hän vei dialogia eteenpäin, koska apua tarvittiin matkareitin varmistamiseen. Mestari käytti taitavasti kysymyksiä ja vastauksia apunaan, kun hän houkutteli nuorta miestä avautumaan. Hän näki kaverin avuntarpeen ja todelliset syyt huonoon oloon. Hän osasi vedota siihen, mikä miehessä oli hyvää, ja hän tiesi hänen kykynsä ja vahvuutensa. Lopulta nuorukainen innostui neuvomaan reittejä ja piirsi maahan jopa kartan poluista, jotka hän tunsikin omat taskunsa.

Kuinka tämä muutos tapahtui? Varmaankin nuorukainen koki itsensä tärkeäksi, kun pystyi olemaan avuksi. Ehkä kukaan muu ei ollut kiinnostunut hänen tekemisistään. Nyt hän sai ystävällistä rohkaisua ja hänen itseluottamuksensa kasvoi. Mestari halusi auttaa nuorukaisista ja tähdensi, että omaa itseään ei voi paeta vuorille. Ongelmat eivät katoa itsestään. On käärittävä hihat ylös ja tartuttava härkää sarvista. Hän toteasi: *”Sinulla on kirkas ja kyvykäs mieli. Voimakkaalla ruumiillasi on älykäs mieli sitä ohjaamassa. Pane mielesi työhön ratkaisemaan ongelmasi. Opeta älysi tekemään työtä hyväksesi.”* ^{130:6.3 (1438.3)}

Mestari kertoo hänelle myös Aja-

tuksensuuntaajasta, joka ohjaa mieltä ja auttaa löytämään henkisen polun. Nuorukainen, joka pelkäsi ihmisiä, ymmärsi, että kaikki ovat samanarvoisia Jumalan lapsia. Hänessä heräsi myös uudenlainen tunne, lähimmäisenrakkaus.

”Riennä taas velvollisuuksiesi pariin ja elä lihallinen elämänvaiheesi Jumalan poikana, kuolevaisena, joka on antautunut jalostavaan ihmisten palvelemiseen maan päällä ja jonka on määrä astua ylivertaiseen ja ikuiseen Jumalan palvelemiseen ajattomuudessa.” ^{130:6.4 (1438.1)}

Kirja kertoo, että nuoren miehen nimi oli **Fortune** (Onni). Hän otti vuorilla saamansa neuvot käyttöön. Hänestä tuli Kreetan kristittyjen johtaja ja **Tiituksen** työtoveri, ja hän omisti elämänsä muiden auttamiseen. Yhdellä lyhyellä Mestarin kohtaamisella oli järjestyttävät vaikutukset.

155:6.13 (1733.1) **Kunhan vain alatte löytää Jumalan sielustanne, niin eipä aikaa-kaan, kun alatte löytää hänet muitten ihmisten sielusta ja lopulta koko mahtavan maailmankaikkeuden kaikista luoduista ja luomuksista.**

* * *

Urantia-seuran tilaisuuksia jouduttiin perumaan keväällä ja kesällä

poikkeustilan vuoksi. Myös seuran vuosikokous siirtyi syyskuulle. Osa opintoryhmistä on pitänyt kokouksia verkossa. Lehestä löydät opintoryhmien yhteys henkilöiden puhelinnumerot, joista voit varmistaa oman ryhmäsi kokoontumistavan syksyllä. Tiedotamme tulevista tapahtumista

Heijaste-lehdissä, verkkosivulla www.urantia.fi, Facebookissa [facebook.com/Urantia-seura](https://www.facebook.com/Urantia-seura) ja Twitterissä @[UrantiaFinland](https://twitter.com/UrantiaFinland).

Heijasteen toimituskunta toivottaa kaikille lukijoille oikein hyvää syksyä!

Kaija Lindström

Sielun uudelleensyntyminen ja morontia(sielu)mieli

Stuart Kerr, USA: Soul Rebirth and Morontia (Soul) Mind
(Journal – May 2020)

Käännös: *Laura Suominen-Raatikainen*

Maallisen kuoleman ilmiö – tuo tapahtuma fyysisen ja morontiamailman rajamailla – on ihmiskunnalle yhä yliverlainen mysteeri. On selvää, että Urantian taivaalliset viranomaiset ovat estäneet julkittu-
jia paljastamasta meille täyttää selityst-
tä *Urantia-kirjassa*.

Monia mielenkiintoisia yksityiskohtia olisi esitettävissä, mutta lähimpien planetaaristen valvojenne kehotuksesta pidätyn niiden julkittuomisesta. ^{112:5.11 (1234.0)}

Eloonjääneen olennon uudelleenkoaminen tapahtuu ensimmäisen morontiamailman heräämissaleissa, maailman, joka toimii kohtauspaikana kohtalonsuojelijaserafeille, Ajatuksensuuntaajille, ylösnousemuksen arkkienkeleille ja Elämänkantajille. Ensimmäinen askel aiemman mate-

riaalisen persoonallisuuden osien uudelleen kokoamisessa alkaa sopivan mallin –morontiaalisen energiakaavionmallin – valmistamisella, mallin, jonka valtuutettu serafi ”toimittaa” kuolemattoman sielun uuden elämän välineeksi sekä palaavan Ajatuksensuuntajan asuinsijaksi. Huolehtiva serafi, Morontian Energian Valvojen avulla, toimittaa eriytymätöntä morontiamateriaalia, jonka avulla tämä uusi morontiaelämä pääsee alkuun. Tässä kohtalonvartijan projisoimassa uudessa morontiamallissa käy näin: *jossa uusi eloonjäänyt kykenee saamaan yhteyden ei-hengelliseen todellisuuteen ja johon kosmisen mielen morontiamuunnos voidaan kytkeä.*

^{112:5.17 (1234.6)} Tämä morontiamieli yksillöllistää morontiamallin kaikille eloonjääneille kuolevaisille, joiden eläimellinen mielimatriisi ja identi-

teetin passiiviset mahdollisuudet oli uskottu kohtalonvalvojaserafiin huo- maan.

Kuolevaista lihaa oleva fyysinen ruumis ei ole osa nukkuvan eloonjääneen uutta kokoonpanoa – fyysinen ruumis on palautunut tomuksi. Valtuutettu serafi toimittaa uuden ruumiin, morontihahmon, uudeksi elämän apuvälineeksi kuolematomalle sielulle ja asuinpaikaksi palanneelle Suuntaajalle. Suuntaaja on nukkuvan eloonjääneen mielen henkijäljennöksen hallussapitäjä. Valtuutettu serafi on eloonjäävän identiteetin – kuolemattoman sielun – hallussapitäjä, siinä laajuudessa kuin tällainen sielu on kehittynyt. ^{30:4.15 (341.5)}

Tilanne, jossa uudelleenpersonointi tulee mahdolliseksi, tapahtuu paikallisuniversumin morontia-vastaanottoplaneettojen henkiinherättämissaleissa. Näissä elämäkokoaamissaleissa valvovat viranomaiset toimittavat yhteyden tähän universaaliseen voimaan – morontiaalisen, mielellisen ja hengellisen yhteyden – joka mahdollistaa nukkuvan eloonjääneen tietoisuuden heräämisen. Aiemman materiaalisen persoonallisuuden osien uudelleenkokoonaminen vaatii:

1. Sopivan hahmon, morontiaalisen energiakaavion, valmistaminen – hahmon, jossa uusi eloonjäänyt kykenee saamaan yhteyden ei-hengelliseen todellisuuteen ja johon kosmisen mielen morontiamuunnos

voidaan kytkeä. ^{112:5.17 (1234.6)}

Kun heräät, kun tietoisuutesi palaa, näet ensimmäistä kertaa kauan rakastamasi ja aina läsnäolleet enkelimäiset kumppanisi Urantia-ajoiltasi. Tulet myös syvästi tietoiseksi jumalallisen Isän Sirun identtisyydestä ja läsnäolosta, Sirusta, joka niin kauan asusti mielessäsi maallisen olemassaolosi aikana. Tämä on kaikin tavoin todellinen uudelleensyntyminen, sellaista suuruusluokkaa oleva todellinen hengellinen muodonmuutos, että vain kohtalonvalvojiesi ja Ajatuksensuuntaajasi läheinen ja rakastava läsnäolo mahdollistaa kykyisi tehokkaasti yhdistää uuden morontiatietoisuutesi aiemman identiteettisi elyvän muistin kanssa.

Äiti-Henki paikallisen universumin älykkyyden luovana lähteenä huolehtii, että kosmisen mielen toteutunut muutos välittömästi auttaa morontia(sielun)mielen evoluutiossa. Siinä missä mielenauttaja voi vapaasti toimia materia-energian piirissä, vaati mielenauttajaa ylempänä oleva morontiasielu Ajatuksensuuntaajan läsnäoloa saavuttaakseen täyden tietoisuuden itsestään. Ihmismieli ja sen sisällä asuva Ajatuksensuuntaaja ovat molemmat tietoisia kehittyvän sielun eriytetystä läsnäolosta, ja sielu tulee tietoiseksi maallisesta mielestä ja Ajatuksensuuntaajasta. Sielu on maallisen mielen ja siellä asuvan Ajatuksensuuntaajan yhteinen luomus. Sielu on Jumalaa etsivän kuolevaisen mielen ja siellä asuinsijaa pi-

tävän, Jumalan läsnäoloa ilmaisevan kuolemattoman Ajatuksensuuntaajan lapsi. Sielun hengellinen kasvu on riippumaton intellektuaalisesta itse-tietoisuudesta, mutta se kykenee kokemaan Ajatuksensuuntaajan läsnäolon ja tunnistamaan sen hengelliset johdatukset. Sielun identifiointiin johdattavat maallisen mielen pyrkimykset. Kuolevaisen mielen toiveet taas ehdollistavat eloonjäämistä. Kehittyvään sieluun muodostuu vähitellen kokonaiskuva kuolevaisen päätösten kokonaisuudesta.

Kuolevainen mieli aloittaa esimorontian universaalisen nousu-uran läheisessä yhteistyössä seitsemän mielenauttajahengen kanssa näiden ollessa progressiivisesti ylimmän hengen, viisauden hengen, yhdenmukaisessa ohjauksessa. Mielenauttajahenkien ylimmäinen toimija auttaa kuolevaista olentoa esimorontian seitsemän psyykkisen kehän läpikäymisessä. (110.6) Kuolevainen mieli motivoituu yhä enemmän etsiesiään totuuden, kauneuden ja hyvyyden loistavaa todellisuutta, ja nämä löydöt harmonisoituvat kuolevaisen ylivertaisen päämäärän kanssa; päämäärän saattaa loppuun seitsemän kehän läpikäyminen. Tämä yhteinen yritys vääjäämättä johtaa kuolevaisen alkioasteella olevan sielun kasvuun ja morontiamielen saamiseen. Tämä teko ennakoii paikallisen universumin morontiauran edistymistä. Itsensä tunnistaminen ja mielen saavutukset ovat ne taivaalliset ja jumalalliset pää-

määrät, jotka Universaalinen Isä asettaa kuolevaisille lapsilleen. Kuolevaisen eteneminen kosmisen kehityksen seitsemän psyykkisen kehän läpi luo kasvavaa kosmista tietoisuutta ja evolutiivisen sielun yhä suurempaa sielunveljeyttä esiin ilmaantuvan Kaikkivaltiaan kanssa. Kun kuolevainen olento etenee morontiatietoisuuden sielulliselle tasolle, alkaa hän ymmärtää paremmin maailmankaikkeuden merkityksiä ja oivaltaa jumalallisia arvoja. Nämä saavutukset tuovat yhä laajemman tietoisuuden aidosta maailmankaikkeuden kansalaisuudesta sekä tietoisuuden paikallisen universumin edistymisen lupauksesta.

Ensimmäisen psyykkisen kehän hallinta, lopullinen ja luontokappaleen mitä taitavimmin saavuttama kosmisen tason hallinta, viestii hyvin ansaitusta esimorontiaalisen mielen kypsyyden saavuttamisesta. Tämä saavutus lopettaa tehokkaasti mielenauttajahenkien kollektiivisen hoivanpidon ainoina, yksinomaisina vaikuttajina kuolevaisen persoonallisuuden mielen aktivoinnissa. Kuolevainen mieli tulee nyt yhä tietoisemmaksi saadun morontiamielen päällekkäisyydestä mielenauttajan kanssa, ja tämä taas käynnistää persoonallisen evoluution esihengellisen vaiheen tai morontian. Uusi mieli alkaa nauttia Luovan Hengen lahjoittamasta ylimmäisen auttajan hoivasta, mielen lahjoituksesta, joka on entistä harmonisemmin linjassa kosmisen mielen kanssa.

Kuolevaisen etenemisen edistymisen seitsemällä psyykkisellä kehällä tuo mukanaan kokemuseräisen ekspansion persoonallisuusstatukseen, mielen virittäytymiseen, sielun kasvuun ja Suuntaajaan virittäytymiseen. Koko persoonallisuuden harmoninen toiminta, minuuden – materiaalisien, älyllisten ja hengellisten – laajentuminen on ominaista tälle kasvulle. Kun kuolevainen laittaa päällekkäin tämän saamansa morontiasielun mielenauttajamielen kanssa, tulee hän ennen pitkää riippuvaiseksi yksinomaan morontiamielestä. Hän alkaa virittäytyä suoraan superuniversumin kosmisen mielen huolenpitoon; hän pyrkii hengellisen olemassaolon korkeammille tasoille, jotka ovat juuri morontiatason tuolla puolen.

Mielellisen luodun kokemus:

1. Synnyinplaneetta – mielenauttajahengen huolenpito
2. Paikallisuniversumi – morontia-älyllisyys
3. Superuniversumi – kosmisen mielen suora huolenpito

Morontiamielen evoluutio tapahtuu kosmisen mielen muuntumisen kautta, jota mielen Jumalallinen Hoivaaja

vie läpi koko paikallisen universumipiirinsä laajan alueen. Äiti-Henki, paikallisuniversumin älyllisyyden luoja, ohjaa ylös nostettua kosmista mieltä auttamaan morontiamielen evoluutiota. Meille kerrotaan, että ilmoitus, kuolevaisen morontiamielen puutteen takia, toimii siltana fyysisten ja hengellisten valtapiirien välisen morontiakuulun yli.

Kuolevainen mieli, paikallisuniversumin Äiti-Hengen mielenauttajahengen hoivan ympäröimänä, on täysin inhimillisen persoonallisuuden tahdon alainen toimissaan ja valinnoissaan. Vaikka kuolevainen olento omaa identiteetin vain olemassaolon materiaalisella tasolla, on kuolevaisen persoonallisuudella valta vapaan valinnan kautta kirjaimellisesti siirtää - - *identiteettinsä sija katoavasta aineellis-älyllisestä järjestelmästä korkeampaan morontia-sielujärjestelmään, josta yhdessä Ajatuksensuuntaajan kanssa luodaan uusi persoonallisuuden ilmenemisen väline.* ^{112:5.4} Tämä mielenauttajaa ylempänä oleva morontiasielu vaatii Suuntaajan hengellistä läsnäoloa säilyttääkseen tietoisuuden itsestään.

□

”Olipa rukous mikä hyvänsä, sen vilpittömyys takaa sen kuulluksitulemisen ---”

[Urantia-kirja, 146:2.6 (1639.1)]

Keskiväliolentojen viesti vuodelta 1943

Seppo Kanerva

Lukijoiden toivomuksesta julkaisemme oheisen *Heijasteessa* 1/2002 olleen artikkelin uudelleen.

Toimituksen huomautus:

On tahoja, jotka eivät ole täysin vakuuttuneita tämän viestin väitetystä alkuperästä, ja siksi sen autenttisuutta ei tule verrata *Urantia-kirjan* sanomaan. Julkaisemme sen silti tällä varauksella.

Kaikkia niitä viestejä ja ohjeita ja kaikkea sitä kommunikointia, joka tapahtui keskiväliolentojen ja kontaktikomission välillä *Urantia-lukuihin* liittyen, ei ole sisällytetty *Urantia-kirjaan*, sillä ne eivät olleet osa varsinaista ilmoitusta. Kun kirja oli julkaistu, keskiväliolentoilta tuli käsky hävittää kaikki muu ilmoitusprosessiin liittynyt kirjallinen aineisto. Muistinvaraisesti tätä ihmistä korkeamalta tasolta peräisin olevaa aineistoa on silti säilynyt melkoisesti. Julkaistun muistinvaraisen aineiston lisäksi on säilynyt myös pieni määrä kirjallista aineistoa. En usko, että niiden säilyminen on ollut vahinko tai sattuma. Pikemminkin on todennäköistä, että niiden säilyminen on ollut tarkoituksellista. Säilyneissä viesteissä on äärimmäisen tärkeitä ohjeita esimerkiksi siitä, mitä on tehtävä *Urantia-kirjan* suojelemiseksi. Kirjallisessa muodossa säilyneistä viesteistä laajin ja monella tavalla merkittävä on seuraava vuonna 1943 vastaanotettu hätkähdyttäväksi – jopa järkyttäväksi – koettavissa oleva pitkäkö kannanotto:

Vastuu

Englantia puhuvien kansakuntien harteilla on täysi vastuu rauhan säilymisestä. Niillä oli vuoden 1915 jälkeen valta-asema, mutta ne eivät tiedostaneet eivätkä hyväksyneet vartiopalvelukutsuaan. Englanti ja Yhdysvallat suhtautuivat nuivasti ylevänä etuoikeutenaan avautuneeseen planetaariseen palvelutehtävään. Ne tahtoivat rauhaa, hyvinvointia ja kansallista turvallisuutta. Ne saivat laman, työttömyyden, turvattomuuden ja – kahdenkymmenen vuoden kulluttua – uuden sodan. Yrittäessään vältellä vastuutaan Yhdysvallat miljoonakertaisti koettelemustensa ja vastoinkäymistensä määrän.

Sotienvälisenä aikana ei tehty mitään kansakunnan lasten ja nuorten valmentamiseksi kantamaan edessä olevaa vastuuta, näyttämään oman osansa maailman edistymisessä, ja moni heistä kieltäytyi aikuistumasta. Miksi demokratia sotien välisenä aikana taantui näin nopeasti? Englannin, Ranskan ja Yhdysvaltain johtajat olivat lyhytnäköisiä. Monikaan ei

kyennyt näkemään omia henkilökohtaisia etujaan pitemmälle. Toisinaan nuo miehet toimivat vastoin yleistä mielipidettä, mutta kun uudet miehet astuivat heidän tilalleen, hekin käyttäytyivät edellä kerrotulla vastuuttomalla tavalla. Johtajuudesta oli huutava pula, ja vapautteen suhtauduttiin yliolkaisesti. **Mussolini**¹, **Hitler**² ja **Tojo**³ aseistautuivat heidän silmiensä alla, mutta sitä ei otettu vakavasti. Demokratia oli haluton taistelemaan. Tiettyinä aikoina 5 000–25 000 miehen armeija olisi voinut ehkäistä tämän sodan. Demokratiat olivat halluttomia ja täysin järjestymättömiä. Ne vihasivat sotaa ja haikailivat rauhan perään. Mutta sujuisiko liikekierroksen hoito tai edes kodin johtaminen noin lyhytnäköisesti? Demokratian pelkurimaiset johtajat ovat kääntäneet sivilisaation kellon 2 000 vuotta taaksepäin. Mutta meillä on tilaisuus lähteä liikkeelle alkupisteestä. Puolustettavaa demokratiaa on tällä hetkellä perin vähän, ja voimme rakentaa uuden maailmanjärjestyksen perustuksista lähtien. Meidän on kui-

tenkin hylättävä vastarinnasta kiellettyä veljellisen periaate. Ette voi olla niin veljellisiä kuin haluaisitte sellaista veljeä kohtaan, joka ei ole veljellinen.

Vapaus

Todellinen ongelma on tämä: Ihminen tahtoo vapautta, mutta vapautta, johon liittyy tasavertaisuus. Tasavertaisuutta ei kuitenkaan ole koskaan ollut olemassa. Vapaus on ihanne. Sitä ei ole olemassa.

Vapaus voi kuulua evoluutioon vain pakkokeinoin. Meidän on pakkokeinoin asetettava hillikkeitä. Asia on näin niin yksilön, yhteisön, valtion, kansakunnan kuin perheenkin kohdalla. Mitään järkeä ei ole sellaisessa vapauden opissa, joka myöntää kansalaisille oikeuden taistella demokratiaan kuuluvia vapauksia vastaan ja tuhota ne. Mitään rauhaa ei vallitse maailmassa, jos jollakulla on vapaus hävittää muiden kansojen vapaus ja suvereenisuus. Mikään kansakunta ei elä laittomuuden tasolla. Vapautta ruokkivat humaani vapaamielisyys ja kristinusko. Se, mikä yhden suku-

1 **Benito Mussolini** (1883–1945), Italian fasisistihallituksen johtaja ja diktaattori, Il Duce 1922–1943; Pohjois-Italian neofasisistihallituksen johtaja 1943–1945. Teloitettiin ilman oikeudenkäyntiä.

2 **Adolf Hitler** (1889–1945; alkujaan Adolf Schickelgruber), Saksan natsihallituksen johtaja, valtakunnankansleri, Führer vuodesta 1934. Saksa miehitti hänen johdollaan Reininmaan 1936, Itävallan 1938, Tšhekkoslovakian sudeettialueet 1939; hyökkäsi Puolaan

1.9.1939, mistä alkoi toinen maailmansota. Solmi Neuvostoliiton kanssa hyökkäämättömyyssopimuksen 23.8.1939; hyökkäsi Neuvostoliittoon kesäkuussa 1941. Teki itsemurhan toukokuussa 1945.

3 **Hidaki Tojo** (1890–1956), Japanin sotasisäministeri ja pääesikunnan päällikkö; Japanin sotilasdiktaattori. Aloitti sodan Yhdysvaltoja vastaan 7.12.1941. Tuomittiin sotarikollisena ja teloitettiin 1956.

polven mielestä on vapaamielisyyttä, on seuraavalle sukupolvelle konservatiivisuutta, vanhoillisuutta. Liberaalisuudesta on tullut dogmaattista ja demokratia on lakannut kasvamasta. Demokratia luopui yrityksestä pysyä teollisen edistyksen rinnalla. Itsehallinto on vähä vähältä tappamassa itsensä.

Vapauden on oltava aina sotaisaa, militanttia, ja sen tulee hävittää häikäilemättä sellainen, joka käy vapauden kimppuun, ja suhtautua suvaitsemattomasti seikkoihin, jotka ovat epädemokraattisia. Sananvapautta ei pidä myöntää niille, jotka haluavat hävittää sananvapauden. Vapauden käytössä olevia välineitä ei tule käyttää itsetuhoisesti. Sellaista vapautta ei tule olla, että saa demokratian äänestysvapauksien mukaisesti hävittää äänestysvapauden.

Demokratia

Demokratiaa ovat tänä päivänä hävittämässä ne, jotka haluavat käyttää demokratiaa omaksi edukseen. Demokratia ei ole mikään kerho, johon liittytään ja jonka antamasta suojelusta nautitaan loputtomasti. Niin kauan kuin demokratian perusvapaudet säilyvät, se on demokratiaa. Oikea näkemys demokratiasta on, että se on maantieteellinen kansanryhmä, jolla on yhteiset ihanteet. Sellainen, että sallitaan saksalaisten asua täällä Saksan kansalaisuutensa säilyttäen, on samaa kuin päästäisi sudet lampaiden sekaan. Viranhaltijoina tulee olla vain

valtiotaidon kouluissa koulutettuja kansalaisia. On aika ryhtyä kyseisten koulujen perustamiseen.

Nationalismi

Kansakunnat kärsivät voimaperäisestä industrialismista, teollistumisesta, ja yltyvästä nationalismista. Menneinä aikoina kansallismielisyys oli hyvä asia; se johdatti ihmiset yhteen yhteisen edun nimissä ja saattoi heidät lailisuuden ja edustuksellisen hallitustavan piiriin. Mutta kun yhteiskunnallisesta ihanteesta tulee poliittinen dogmi, opinkappale, se alkaa häiritä maailman edistymistä. Nationalismista tulee isänmaallisuuden jäännös, johon ei kukaan eteenpäin katsova profeetta tohdi koskea.

Nationalismi ei ota lähteäkseen, sillä aikamme älyköt eivät ole käyneet sen kimppuun pyrkimättä sen hävittämiseen sen sijaan että he mieluumminkin yrittäisivät sen pelastamista saattamalla sen järjelliseen kontrolliin. Aikamme nationalismi on sukua polyteismille, monijumalaisuudelle. Kansakunnasta ja rodusta on tullut monien nykyihmisten pakanajumalia. Nyt on kuitenkin aika nationalismin väistyä monoteistisen kansainvälisyysperiaatteen tieltä. Kirkkojen tulee tehdä pesäero nationalismin suhteen.

Kansainvälisyys

Kansainvälisyyttä ei luoda valtio- tai puolustus sopimuksin eikä myönnytyspolitiikalla yms. Sen saa aikaan

aseiden voima. Se on ainoa tie, jota kulkien sivilisaatio voi seuraavien tuhannen vuoden ajan kehittyä. Kansainvälisten lainsäädäntäelinten tulee säätää kansainväliset lait, ja kansainvälisen oikeusistuimen tulee tulkita kyseisiä lakeja. Kansainvälisten poliisivoimien tulee valvoa kyseisten lakien noudattamista. Vähäväkisemmät kansakunnat tulee pakottaa kansainväliseen liittoon. New York ja Massachusetts pakottivat Rhode Islandin osaksi Yhdysvaltoja. Ja kohta Rhode Island oli ylpeä siitä, että se oli mukana, ja tyytyväinen liittymisen mukana koituneista eduista ja turvallisuudesta.

Kristityllä maailmalla ei ole satoihin vuosiin ollut tilaisuutta pystyttää kansainvälistä hallitusta. Sosialismi, kommunismi ja muut yleismaailmalliset liikkeet ovat menettäneet vaikutusvaltansa. Nyt on saatettava voimaan pakkokeinoihin turvautuva laillisuus, johon kuuluvat väistämättömät rangaistusseuraamukset lain rikkomisesta. Nationalismin jumala on käynyt demokratiaan kuuluvan vapauden ja kristinuskon kimppuun. Nationalismi tuli loppunsa alkuun silloin, kun valtameren ylittäminen sujui kuudessa tunnissa, mutta viisumin saaminen kesti kuusi viikkoa. Uppiniskainen ja itsekäs nationalismi on pakotettava hyväksymään kansainvälisyys aivan kuten Etelävaltioiden konfederaatio pakotettiin pysymään liittovaltiossa. Kun oli kulunut 25 vuotta, se ei taipumistaan enää

katunut.

Maailmassa on vain kaksi realiteettia: yksilö ja ihmisten sukukunta. Kosmos ei tunne kasteja, heimoja, rotuja eikä kansakuntia. Kansojen väliset sodat loppuvat, kunhan tiedotetaan, että riippumattomien kansallisvaltioiden nationalismi ei ole ihmisen evoluution lopullinen päämäärä. Uskonsodat päättyivät, kun kirkko ja valtio erotettiin toisistaan.

Suvereniteetti

Yksikään toinen idea ei ole saattanut matkaan yhtä paljon surkeutta kuin harhainen käsitys suvereniteetista. Suvereniteetin haltijana oli ensin kuningas, sitten kansakunta. Kansakunnan hallussa siitä tuli poliittinen dogmi, sillä kansa alkoi soveltaa suvereniteettia paljolti samoin kuin sitä aikanaan sovelsi kuningas. Nyt miljoonat kuolevat ja miljoonat muut tulevat nääntymään kansallisen suvereniteetti-idean vuoksi. Suvereniteetti saavutti huippunsa Ranskan suuressa vallankumouksessa, ja sen kuolinvoiteena on nyt meneillään oleva sota. Sotilaallisten konfliktien voittajilla on tilaisuus herättää se henkiin muunnetussa muodossa. Olisipa tuo muunnos demokraattinen.

Kultaisen suvereniteettivasikan palvonnassa on kysymys valtavista ja itsekkäistä intresseistä, mikä johtaa taloudelliseen syrjäytymiseen. Kansalliset asiat tulisi hoitaa kansallisen suverenisuuden puitteissa mutta kansainväliset asiat kansainvälisen

suvereniteetin puitteissa.

Rauha

Rauha tulee olemaan kansainvälisen hallituksen valvonnassa. Kun tämä opetus saadaan taotuksi lakia kunnioittamattomien vähemmistöjen päähän, silloin vallitsee rauha. Myönnytyspolitiikka¹ ja moraaliset kompromissit ovat rauhaa ja itseään rakastavan nationalistin helmasyntejä. Meneillään oleva konflikti aiheutui siitä, että kansakunnat halusivat rauhaa hintaan mihin hyvänsä. Demokratian teoria pitää tasavertaisuuden käsitettä paikkansa pitävänä, mutta tasavertaisuuden käsite saa aikaan konflikteja, jotka ovat vain tuomioistuinten ratkaistavissa, elleivät voittajat aseta kansainvälistä ylivalvontaa niiden vähäväkisempien kansojen hyväksi, jotka isoavat vapautta ja itsehallintoa.

Tasavertaisuuden unelma on satua. Se ei ole totta sen paremmin yksilöiden kuin kansakuntienkaan kohdalla. Tuollainen unelma voi toteutua vain Jumalan ja vain oikeuden edessä. Ihminen saavuttaa kansalaistasa-arvoisuuden lain edessä; ylimmän oikeuden edessä kaikki kansakunnat ovat tasaarvoisia. Ilman laillisuutta ei

suuntausten tai yhteisöjen välillä voida tasavertaisuutta; ja laillisuus, jolta puuttuu lain kunnioittamiseen pakottava voima, on traaginen farssi. Tasa-arvo ilman laillisuutta on yhtä kuin sota. Ylikansallisen laillisuuden puuttuessa rauha voi vallita vain, kun heikommat alistuvat vahvemmille.

Kaikenlaiset toiveet maailmanrauhasta laillisuuteen pakottavan kansainvälisen lain puuttuessa ovat tyhjänpäiväisiä unelmia. Pakkoon perustuva laki on kyseenalaistamattomalla voimankäytöllä ylläpidettyä laillisuutta. Rauha on laillisuutta. Laillisuus on kyseenalaistamattoman auktoriteetin harjoittamaa oikeudenmukaista voimankäyttöä. Ilman voimankäyttöä ei voi olla kestävää rauhaa. Rauhan saavuttaminen vaatii laillisen sodan käymistä. Jos lainsuojaton tappaa ihmisen, se eroaa melkoisesti siitä, jos sheriffi tappaa lainsuojattoman tämän suorittamasta rikoksesta. Sheriffi ei ole murhaaja; hän on rauhan ylläpitäjä.

Puuttumattomuus ja myöntövyäisyys ovat kuin entisaikain monarkkien ”herrasmiehsopimukset”. Osapuolet sopivat siitä, että kumpikin sopimuspuoli saa toteuttaa rikolliset aikeensa.

(1) Myönnytyspolitiikka (appeasement) oli Ison-Britannian pääministerin **Neville Chamberlainin** (pääministerinä 1937–1940) noudattama periaate suhteessa natsi-Saksaan ja fasisiseen Italiaan. Hän solmi **Hitlerin** kanssa 30.9.1938 Münchenin sopimuksen,

jonka mukaan Saksalle luovutettiin Tšekkoslovakian nk. sudeettialueet Euroopan rauhan takeena. Hitler kuitenkin valloitti sudeettialueet 15.3.1939 ja piti Münchenin sopimusta ”paperipalana”.

Sota on ihmiskunnan ei-hengellisen historian merkittävin tekijä. Edistyneemmät kansat pitävät sitä nykyisin tarpeettomana pahana. Maailmanlaajuisesta rauhasta puhutaan historian kuluessa nyt ensimmäistä kertaa. Sodat ovat viimeisten 150 vuoden aikana muuttuneet kerta kerralta kauheammiksi. Yksikään hallitus ei ole viimeisten sadan vuoden aikana kyennyt saamaan sotapolitiikalleen kansansa täyttä tukea. Johtajat aloittavat sotia perustelunaan teoria, jonka mukaan heidän kimppuunsa aiotaan käydä tai on jo käyty.

Jos enemmistö haluaa hävittää sodan, miksei se sitten sitä tee? Jos sota on rikollisuuden tavoin ihmisen emootioiden ilmentymä, sitä ei kyetä tekemään olemattomaksi. Sivistyneet kansakunnat ovat kuitenkin riistäneet oikeutuksen yksilön harjoittamalta rikollisuudelta.

Toinen näkökulma: Kun kysymys on murhaavasta rikollisesta, teidän on helppo nähdä rikollisen ja hänet ampuvan sheriffin välinen ero. Biologiselta kannalta kumpikin on syyllinen, mutta niin ei ole yhteiskunnallisesta ja moraalisisesta näkökulmasta asiaa tarkasteltaessa. Sotia on kahdenlaisia: 1) yhteiskunnallisesti rikollinen aggressio ja 2) oikeudellisen ryhmän käyttämä sotilaallinen voimakeino.

Kansainvälinen hallitus voi a) rajoittaa sodan vähimpään mahdolliseen, aivan kuten oikeusistuimet toimivat rikollisuuden rajoittamiseksi,

ja b) tehdä sodasta siihen oikeutettujen ryhmien käyttämä laillinen toimenpide koko ihmiskunnan rauhan, turvallisuuden ja suojelun nimissä. Sota voidaan ja se täytyy legalisoida, inhimillistää ja rajoittaa vähimpään mahdolliseen. Myrkkyykaasujen, sukellusveneiden ja siviiliväestön pommitusten käyttö voidaan estää. Kansainväliset poliisivoimat tunnetaan silloin rauhan armeijana. Sodankäynnin sääntöjen voimassapitäminen on mahdotonta, kun armeijat perustuvat asevelvollisuuteen ja kansakunnat taistelevat suvereniteetista. Kansainvälinen laillisuus on mahdotonta, jos puuttuu kansainvälisiä voimakeinoja laillisuuden voimaansaatamiseksi. Ammattilaisarmeijoilla on vakiintuneet toimintatavat. Kaikki tapahtuu tietyllä tavalla siksi, että se on tapa. Asevelvollisarmeija vesittää perinteet niin, että ne lopulta häviävät olemattomiin.

Rauhaa rakastavan Yhdysvaltain kansan kaltaisten suurten kansakuntien riisuminen aseista on suoraa sodan ruokkimista. Jos englantia puhuvat kansat säilyttävät järkensä ja täyden aseistuksensa, niistä muodostuu rauhan armeija, kunnes alueelliset ja kansainväliset oikeusistuimet voidaan asettaa. Aseistuksen laadun yhtäläisyys on harhaa. Kukapa suurkaupungin pormestari sallisi rikollisten kantaa tuliaseita? Aseistakaa poliisit hyvin, mutta estäkää rikollisten ainesten aseistautuminen. Hyvää tarkoittavat mutta lyhytnäköiset pasifis-

tit ovat jo kauan aikaa toittaneet: ”Rauhaa ei saavuteta sotaa käymällä”. Nimenomaan sotaa käymällä rauha kuitenkin voidaan saavuttaa ja täytyy saavuttaa seuraavien tuhannen vuoden kuluessa.

Laillinen sota on kansainvälisen hallituksen laillisen toimivallan mukainen toimi; se on laillisuuden vaatima toimi. Laillisen sodan tarkoituksena on rauhan ylläpitäminen, ei sotasalaaliin rohuaminen eikä kostaminen. Sitä käydään kansainvälisen hallituksen laillisen toimivallan antamin valtuuksin kansakuntien rauhan turvaamiseksi. Taistelua on kahta tyyppiä, ja jokaisen laitonta sotaa käyvän kansakunnan taistelu on toivotonta. Nyt on korkea aika kansakuntien ryhtyä hallitsemaan itseään laillisuuden varassa eikä poliittisen pyrkyryyden, henkilökohtaisten päänäpistöjen ja ohjeiden, hillittömän nationalismin, fanaattisten diktaattorien tai suvereniteettiharhojen varassa. Nykytiede on päättänyt kansainvälisen rajaseudun uudisraivaajan päivät. Siivilisaation voimat ovat astuneet kansainväliselle rajalle.

Puuttumattomuusdogmi on sivistymättömin ja epäjohdonmukaisin kaikista nykykansakuntien omaksumista dogmeista. Mitä ajattelisitte poliisista, joka kieltäytyy auttamasta roiston kanssa kamppailevaa työtoveriaan? Ja juuri tuollainen Amerikan ja muiden maailmanvaltojen noudattama omituinen ja epäinhimillinen käyttäytyminen mahdollistaa häikäi-

lemättömien diktaattorien valtaanpääsyn muualla maailmassa. Puuttumattomuus on muinaisten hallitsijain ”herrasmieksopimusten” jäännös; sopimusten, jotka eivät olleet muuta kuin monarkkien välinen yhteisymmärrys siitä, etteivät monarkit puutu toistensa sotiin.

Nykyiset tieteen, teollisuuden, kaupankäynnin, viestinnän jne. alalla otetut edistysaskelet tekevät puolueettomuusdogmista epäjohdonmukaisen. Neutraliteetti mahdollistaa 1) periaatteiden epäjohdonmukaisuuden, 2) korruptoituneen lehdistön, 3) lakkojen, epäjärjestyksen, epäyhtenäisyyden sekä hajota ja hallitse -periaatteen lietsomisen.

Kuudesta kahdeksaan vuotta sitten Amerikan kansakunta katseli päältä, kun muuan Euroopan kansakunta katkaisi autojen tuotannon ryhtyen tuottamaan lentokoneita, kutsuamaan kansalaisiaan aseisiin, muuntamaan koululaitostaan, säännöstelemään ruoanjakelua ja verottamaan ja rajoittamaan ansioita. Kansakunta oli tuhansien kilometrien päässä, joten amerikkalainen ei katsonut asiakseen huolestua. Nyt toimimme samoin, halusimmepa tai emme. On sietämätöntä, että maailma jakautuu puoliksi vapaisiin ja puoliksi orjiin; on parempi, jos kaikki ovat vapaita tai kaikki ovat orjia. On yhä tuhansittain amerikkalaisia, jotka eivät näe asioita niin kuin ne todellisuudessa ovat. He haikailevat päivää, jolloin tämä kaikki on oleva ohitse ja he voivat palata

aikaisemmille urilleen. He ovat sydämessään isolationisteja, eristäytymispolitiikan kannattajia, valmiita riisumaan aseet ja upottamaan uudelleen laivastonsa. He eivät oppineet juurikaan mitään viime maailmansodasta, jolloin laivastoa kohdannut katastrofi (aseistariisunta) kävi paljon kalliimmaksi kuin Pearl Harbourin menetykset.

Jos yksi suuri kansakunta katsoo asiakseen pitää valtiosopimuksia paperipalasinä, silloin kaikki suurvaltat rampautuvat. Jos nykytilanteessa yksi suurvalta luopuu kultakannasta, kaikki muutkin tekevät samoin, sillä ne ovat kaikki riippuvaisia toisistaan. Maailma on taloudellisessa mielessä niin keskinäisesti riippuvainen, että hyödykkeiden hinnan määrää pakostakin vähiten suotuisissa oloissa toimiva tuottaja, mikä tarkoittaa kilpailutilanteessa sitä, että elintaso lähtee syöksykierteeseen. Tullimaksuilla tämä on estettävissä, mutta siitä maksetaan kova hinta. Syöksykierte vaikuttaa elintasoon, henkilökohdaksiin vapauksiin, verotukseen, tulleihin, tuontiin ja vientiin, puolustuspolitiikkaan ja moraalinormeihin. Vähiten suotuisissa oloissa elävällä ja alimman kulttuuritason omaavalla kansakunnalla alkaa olla määräävä vaikutus kaikkiin muihin kansakuntiin.

Amerikan elintason säilymisen ai-
noa toivo on sen jakaminen mahdollisimman monen muun kansan kanssa. Jos yksi voimakas kansakunta on

moraaliltaan heikko, oman moraalimme tason ylläpitäminen maksaa meille paljon enemmän. Kansakunta, joka haluaisi itsekkäästi säilyttää omat korkeat norminsa, on väistämättä ne menettävä. Huomataan, että jokaisella rajatulla maailman alueella hallitus on ennen pitkää vähin erin ajautuva kohti sen alimman ja primitiivisimmän hallituksen tasoa, jonka olemassaolo sallitaan. Tarvitaan vain yksi yhteisön piirissä puuhasteleva rikkollinen ja alamittainen henkilö, ja hän ehtii turmella kymmeniä hyvää tarkoittavia nuoria. Demokratioiden täytyy itsepuolustuksen nimissä viedä muihin maihin elämää, vapautta ja hyvinvoinnin tavoittelua.

Onko joku joskus kuullut puolueettomuudesta oikean ja väärän välillä? Miten voisi olla puolueeton taistelussa hyvän ja pahan välillä? Kaikissa ihanteiden välisissä taisteluissa puolueettomuus merkitsee itsemurhaa. Puolueettomuus tarkoittaa sitä, että vihollisella on vapaus tyrmentä teistä yksi toisensa perään. Paikallishallinnon piirissä sheriffi voi laittonmuuden käydessä liian rankaksi ottaa mieleisensä määrän kansalaisia apulaisikseen, mutta tällainen menettely ei toimi kansallisella tasolla. Vain kansainvälisyyden keinoin päästään samaan tilanteeseen.

Rehellinen mies ei voi olla luottamuksellisesti tekemisissä roistojen kanssa. Rehelliset valtakunnat pitävät sanansa ja noudattavat tekemiään valtiosopimuksia. Rehellinen hallin-

to ei solmi valtiosopimuksia epärehellisen naapurin kanssa. Epärehelliset solmivat sopimuksen vain voittoaikaa seuraavan saalistusretkensä valmisteluun. Puolueettomuusfarssin lopettaminen on sodan laittomaksi julistamisen edellytys. On epämoraalista ja pelkurimaista, jos lainkuuliainen kansalaisryhmä seisoo sivussa katsoen päältä, kun jonkun heidän kaltaisensa kimppuun käydään, hänet mukiloidaan ja ryöstetään. Kansakunnan moraalin ollessa yhtä välinpitämätöntä kansakunta on matkalla kohti itsemurhaa. Mitä pitäisi sanoa sellaisista kristillisistä kansakunnista, jotka seisovat itsetyytyväisinä sivussa, kun maail-

man gangsterit rökittävät ja ryöväävät sivistynyttä maailmaa pikkulapsia murhaten ja heitä nälkään näännytäten. Älköön sellainen koskaan enää toistuko!

Ranskan vallankumous nousi korkeuksiinsa kamppaillessaan henkilökohtaisen vapauden puolesta; Amerikan vallankumous kamppaillessaan kansallisen riippumattomuuden puolesta. Vakava virhe tehtiin siinä, että riippumattomuuden henki sekoitettiin itsemääräämisen oppiin. Tähän kömmähdykseen syyllistyi Yhdysvaltain presidentti ¹, kun nimenomaan itsemääräämisoikeuden estämiseksi käydystä sisällissodasta oli kulunut vasta viisikymmentä vuotta. Pienil-

1. Kyseinen presidentti lienee **T. Woodrow Wilson** (presidenttinä 1913–1921 eli 50 vuotta sisällissodan päättymisen jälkeen). Pariisin rauhanneuvotteluissa ensimmäisen maailmansodan (elokuu 1914 – marraskuu 1918) jälkeen v. 1919 Wilson ajoi menestyksellisesti ”pientien maiden” asiaa ja piirrätti Euroopan poliittisen kartan uudelleen. Wilson oli muiden yhdysvaltalaispoliitikkojen tavoin aluksi tiukka eristäytymispolitiikan kannattaja, ja hän teki kaikkensa pitääkseen Yhdysvallat maailmansodan ulkopuolella, muun muassa ankarasti Britanniaa siitä arvostellen, että tämä piti hallussaan merien herruutta. Wilson solmi Saksan kanssa sopimuksen, jonka mukaan Saksa lopettaa sukellusvenesodan Atlantilla. Britannia kielsi kaiken meriliikenteen ja tavara-in viennin ja tuonnin Saksaan ja Saksasta ja valvoi kieltoa pysäyttämällä ja tarkastamalla myös yhdysvaltalaiset laivat. Yhdysvallat liittyi sotaan vasta huhtikuun alkupäivinä 1917 Saksan aloitettua uudelleen rajoittamatoman sukellusvenesodan. Wilson totesi Saksan hallituksen menettelyn osoittavan, että

sen olemassaolo demokraattisten kansakuntien rinnalla on turvallisuussyistä mahdotonta. Wilson huolehti siitä, että Yhdysvaltain osallistuminen sotaan oli aktiivista ja tehokasta. Sodan päätyttyä Wilson julkisti 14-kohtaisen rauhanohjelmansa, johon sisältyi muun muassa vaatimus Kansainliiton perustamisesta. Kansainliitto toimisi kansainvälisten kriisien ratkaisijana turvautuen sodankäynnin oikeusprosessiin ja määräten tarpeen vaatiessa laillisia sanktioita. Wilson osallistui itse Pariisin rauhanneuvotteluihin, mutta ei saanut Yhdysvaltain kongressia ratifioimaan Versailles’n rauhaa. Hänen ajatuksensa muuttuivat sodan myötä niin, että ne olivat varsin lähellä tässä keskiväliolentojen viestissä esitettyjä näkemyksiä. Virkakautensa viimeiset vuodet (1920–1921) Wilson oli katkera, sairias mies, joka ei saanut enää ketään puolelleen. Hänen jälkeensä Yhdysvallat omaksui uudelleen eristäytymispolitiikan, josta se irtautui vasta Japanin hyökättyä 7.12.1941 Pearl Harbouriin ja tuhottua Yhdysvaltain sotalaivaston lähes kokonaan.

lä valtioilla voi olla itsemääräämisoikeutta yhtä vähän kuin kullakin osavalttiolla on täysimääräistä suvereniteettiä. Jos etelävaltioiden olisi sallittu erota Yhdysvalloista, jokainen muu harhapoluille eksynyt valtioryhmä voisi erota samalla tavalla ja perustaa oman hallituksensa. Lopputuloksena olisi liittovaltion hajoaminen. Luopuessaan liittovaltion myötä koituvasta vahvuudesta eroava osavaltio altistuisi jonkin toisen ja vahvemman valtion juonitteluille ja aggressiivisuudelle. Rooman valtakunta sortui juuri tällaiseen pirstaloitumiseen.

Jokainen osavaltio on suvereeni kaikissa osavaltiota koskevissa asioissa, mutta yleisvaltakunnallisissa asioissa suvereniteetti kuuluu liittohallitukselle. Rauha voi nojautua vain laillisuuteen. Ajatus siitä, että jokaisella pikkuvaltiolla on itsemääräämisoikeus, johtaa vain teolliseen halvaantumiseen ja sosiaaliseen helvettiin. Kansainvälisyys on kansallisen juonittelun vastalääke.

Riippumattomuutta ei voi postuloida kohtaamatta keskinäisen riippuvuuden käsitettä. Yhdeksän kansakuntaa kymmenestä voi nauttia taloudellisesta riippumattomuudesta vain elintasoaan radikaalisti alentamalla. Yhdysvallat ja Neuvostoliitto, maailman kaksi mahtavinta valtiota, eivät ole taloudellisesti riippumattomia. Ihmiset syntyvät täysin riippuvaisina. Ei

ole lasta, joka ei pyrkisi riippumattomuuteen, mutta varttuessaan lapsi oppii, että todellisuus on keskinäistä riippuvuutta. Täysimääräisen riippumattomuuden käsite on harha. Elämään kuuluu riippuvuutta, riippumattomuutta ja keskinäistä riippuvuutta.

Vähäväkisille kansakunnille ensimmäisen maailmansodan jälkeen myönnetty itsemääräämiseen perustuva täysimääräinen riippumattomuus ei tuonut niille turvallisuutta. Ne olivat epävarmoja, epäluuloisia, ja niitä kiusasi turvattomuuden tunne. Sekä yksilöiden että kansakuntien täytyy oppia keskinäisen riippuvuuden läksyt. Pyrkimys päästä täyteen taloudelliseen riippumattomuuteen johtaa ylituotantoon, sekasortoiseen jakelujärjestelmään, työttömyyteen ja taloudelliseen lamaan. Ei sen paremmin yhdellä valtiolla kuin pienellä valtioryhmälläkään ole mitään toivoa pääsystä nauttimaan täydestä ja riippumattomasta taloudellisesta vapaudesta.

Hengellisessä maailmassa ”ihminen ei elä itsellensä”. Yhtä vähän voi kansakunta elää itsellensä. Valtio, joka pyrkii taloudelliseen vapauteen, ajautuu väijäämättä – ja kaiken lisäksi nopeasti – totalitarismiin. Fasismi ja natsismi ovat tuloksena pyrkimyksestä taloudelliseen vapauteen – esteettömään vapauteen, pakottomaan vapauteen. Kenraali **Tšiang Kai-šek**¹

¹ **Tšiang Kai-šek** (1887–1975), kiinalainen kenraali ja poliitikko, Kuomintangin armeijan ylipäällikkö; taisteli kommunisteja vas-

taan 1926–1949; vetäytyi Taiwanille perustaan sinne Kiinan tasavallan, jonka presidenttinä hän toimi kuolemaansa asti.

suhtautuu valtaan pitäen sitä vastuuna. Hän sanoo, ettei Kiina tule sodan jälkeen käyttämään rahtustakaan voimaansa naapureidensa heikentämiseen. Rehellisyys liike-elämässä ja altuismi hallintotyössä tuottavat hyvät osingot. Jos jätämme Englannin oman onnensa nojaan, Englanti liittoutuu Neuvostoliiton kanssa, joka on kyllin vahva pitämään yllä rauhaa. Jos hylkäämme Kiinan, Kiinan kommunistit eivät viivyttele liittäessään voimansa Neuvostoliiton kommunistien voimaan. Jos lyömme laimin velvollisuutemme, niin Kiinassa ja Neuvostoliitossa on paljon kommunismia. Jos niin käy, mikä meidät perii? Olisimme eristäytymiseen pyrkiessämme jatkuvasti puolustuskannalla. Sellainen olisi kalliimpaa kuin kansainvälisyys.

Meidän täytyy luopua kansallisesta suvereniteetista ja siirtyä kansainväliseen suvereniteettiin. Ajatelkaapa, miten suuressa määrin osavaltiot ovatkaan vapaita, kun niiden ei tarvitse kantaa huolta liittovaltiotasolle kuuluvista asioista. Samalla tavoin kansakunnilla olisi enemmän vapautta, jos olisi olemassa kansainvälinen hallitus huolehtimassa yleismaailmallisista asioista. On liian myöhäistä ryhtyä sellaiseen vasta sitten, kun tämä sota on ohitse. Itsenäisyysjulistuksessa sanotaan: ”Milloin hyvänsä jokin hallitus alkaa hävittää näitä päämääriä, elämää, vapautta ja hyvinvoinnin tavoittelua, silloin kansalla on oikeus vaihtaa hallitusta, syösti se vallasta tai pystyttää uusi ja aset-

taa sen perustukset sellaiselle periaatteelle ja järjestää sen toimivalta sellaisella tavalla, joka kansalaisten mielestä tekee heidän turvallisuudestaan ja hyvinvoinnistaan todennäköisimmintä.”

Nyky maailman kansakunnat ovat mitä suurimmassa määrin turvattomia ja onnettomia. Nationalismi on kuolinvuoteellaan. Rajoittamaton suvereniteetti on henkitoreissaan. On aika internationalismin syntyä. Noudattakoot sairaat kansakunnat Amerikan itsenäisyyden perustajien viisaita neuvoja. Oletteko valmiita nöyryyttämään nationalismianne riittävästi omaksuaksenne tervehenkisen internationalismin?

Diktaattorit julistavat: ”Voima on oikeutta.” Demokratiat uskovat: ”Oikeus on voimaa.” Maailma kärsii näistä erheistä ja suhteellisista totuuksista. Hengellisten asioiden ajamiseen ei saa soveltaa fyysistä voimankäyttöä, mutta aineelliset asiat vaativat fyysistä voimankäyttöä olemassaolon piirissä pysyäkseen. On täysin paikallaan perustaa kirkko ensimmäisen maailmansodan synnyttämän Kansainliiton ihanteille. Kun Kansainliitto kieltäytyi voimankäytöstä, se teki itsemurhan. Sota on laillinen realiteetti. Kun sitä ei käytetä laillisuuden turvana, sitä käytetään laillisuuden ja taloudellisen oikeudenmukaisuuden vastustamiseen. Miten järjetöntä onkaan antaa kansainvälisten gangsterien ja rikollisten pitää maailmaa heruudessaan!

Erottakaa voimankäyttö aggressioiden palveluksesta ja ottakaa se oikeudenmukaisuuteen perustuvan laillisuuden palvelukseen. Tunnuslauseenamme tulisi olla ”voimaan perustuva oikeus”. Kouluttakaa intomielisiä ristiretkeläisiä uurastamaan uuden järjestyksen puolesta. Kun kaksi valtiota on joutunut keskinäisiin vaikeuksiin, kumpikaan ei kykene oman aggressionsa arviointiin. Sellainen arviointi kuuluu kansainväliselle oikeusistuimelle. Aggressio on hyvästä, kun se suunnataan epäoikeudenmukaisuutta vastaan. Hitler toteutti ensimmäisen aggressionsa julistaessaan, että ”oikeutta on kaikki, mikä on Saksan kansan intresseissä”. Tuoloin olisi ollut oikea aika iskeä. Oikeudenkäyttö on ryhmäfunktio.

Demokratia ei voi olla staattista. Rauha on dynaamista. Kun lainkuullainen kansalainen on staattinen, silloin lainrikkoja on dynaaminen. Ny-

kyiseen olemiseemme kuuluu, että voimme olla olemassa vain käymällä sotaa; sotaa, jota käydään kansainvälisen laillisuuden etujen mukaisesti. Sota on estettävissä vain välittömästi toimintavalmiiden kansainvälisten poliisivoimien toimin. Se, ettei kansainvälisiä poliisivoimia ole järjestetty, edistää vain kansainvälistä rikollisuutta. Kun ensimmäinen kansainvälinen sotavoima käy sitä tahoaa vastaan, joka ensimmäisenä uskaltautuu rikkomaan kansainvälistä lakia, vasta silloin meillä on rauha.

Demokratiat ovat tottuneet katselemaan sivusta, kun paikalliset gangsterit tekevät rikoksiaan, mutta järkytyimme nähdessämme samaiset gangsterit hallitusten johdossa. Kauhistelimme laillisuutta, joka ei kaihda voimankäyttöä. Niinpä meillä on nyt maailma, jossa esiintyy voimankäyttöä ilman laillisuutta.

□

Miksi Jumala sallii pahan tapahtua on harhaanjohtava kysymys

Teja Suominen

Monissa sellaisissa tilanteissa, joissa uhriksi joutuvat täysin viattomat ja syyttömät osapuolet, kysyvät näiden uhrien omaiset: Onko Jumala olemassa? Koska jos olisi, niin eihän hän voisi sallia tämänkal-

taisia tapahtumia. Monet kysyvät tätä sodan jalkoihin menehtyvien lasten kohdalla, joku menettäessään esimerkiksi hyvän aviopuolison ja perheen elättäjän, joku menettäessään lapsensa auto-onnettomuudessa, jne. Silloin

kun kyseessä on täysin viaton uhri, ei minkään vastauksen hyväksyminen ole omaisille tai muille sivu-uhreille helppoa. Vastauksen löytämiseksi on muistettava **valinnanvapauden ratkaiseva merkitys ihmisen kehittymisen edellytyksenä.**

Voidaan kysyä, onko Jumala sitenkin puuttunut kaiken aikaa eri tilanteisiin viattomien puolesta siten, että heille ei mitään pahaa ole tapahtunut? Tätä emme pysty todentamaan, mutta onhan se mahdollista ja todennäköistäkin. Mikäli näin olisi tapahtunut, niin tätä ei Jumala halua meille selväkielisesti ilmoittaa, koska se johtaisi valinnanvapauskäytännön romuttumiseen. Miksi sitten ei Jumala toteuttaisi tätä suojelua kaikkien viattomien puolesta? Tämäkin johtaisi silloin valinnanvapauden **merkityksettömyyteen**, koska toiminta paljastuisi ihmisille ja ihmiset alkaisivat tietoisesti toimia hällävälä-mentaliteetilla, kun Jumala kuitenkin korjaisi kaiken. **Niin Jumala korjaakin, mutta hän tekee sen ainoalla kestäväällä tavalla vaatiessaan ihmistä kehittymään aidosti omien valintojensa ja henkisen kasvun avulla.**

Ihmisten on nähtävä ja koettava kaikki se fyysinen ja henkinen paha, mitä he ovat toisilleen tuottaneet, tuottavat ja tulevat tuottamaan, kyetäkseen ja halutakseen siitä irtautua. Silloin kun kyse on onnettomuudesta, johon ei ole johtanut kenenkään harkittu teko tai suunnitelma, on aivan ilmeisesti kyse olosuhteiden hal-

litsemattomuudesta, johon on johtanut ihmisen vajaa kyky suunnitella ennakolta kaikki olosuhteet sellaisiksi, että onnettomuuksia ei voi tapahtua. Tämäkin täytyy ihmisten havaita ja ottaa opiksi. Paha on ihmisen tekemää eikä Jumala sitä hyväksy, vaan kasvattaa meitä valinnanvapaudellamme ja valintojemme seurausten kokemisella hyvyteen niin rankoin keinoin kuin on tarpeen, jotta kasvatus tuottaa tulosta. Ei sen rankemmin.

Hieman toisesta näkökulmasta

Tätä aiheuttaa on käsitelty paljon joka puolella yhteiskuntaa aina kun jokin suuronnettomuus tai esim. kouluampuminen on tapahtunut. Elämme kehittyvässä maailmassa, jossa ovat voimassa tietyt, myös kehityksen mukana muuttuvat ihmisten luomat lainalaisuudet, joihin Jumala ei puutu ihmisille näkyvin tavoin. Jumalan lainalaisuudet ovat sitten aivan toinen ulottuvuus, jonka lakeja hän sisällämme kuiskii jatkuvasti mieliimme ja sieluihimme suunnataksaan ajatuksemme oikeille tahoille.

Jumala on kaikkivaltias, ja siksi paha tai vahinkoa tuottavan ihmisen on vaikea ymmärtää miksi paha tapahtuu. Aika ironista? Ongelma on, ettei ole ymmärrystä siitä, että vajavaisen ihmisen vapaa valinta tuottaa myös paha, ja että se kuuluu evoluutioon, joka korjaa virheitä ihmisen elinkaarta paljon pitemmällä aikajänteellä. Tarvitsemme ymmärryk-

sen jatkuvasta kehityksestä ja koulutuksestamme voidaksemme hyväksyä sen osana kehitysprosessia. Jumala kasvattaa meitä valinnanvapaudella, joten hän ei estä meitä tuottamasta pahaa, vaan tehtyämme vääriä valintoja, joudumme kohtaamaan niiden seuraukset.

Silloin kun jotain ikävää tapahtuu, on sen korjaamisen velvollisuus jokaisella itsellään ja maallisilla viranomaisilla. Viranomaisten vastuuta ei tule unohtaa mutta ei liikaa korostakaan, koska vajavainen ihminen haluaa usein unohtaa omat väärät valintansa ja alkaa helposti syyttää myös viranomaisia kaikesta pahasta, jonka on omilla valinnoillaan saanut ai-

kaiseksi. Ihminen voi siis syyttää Jumalaa ja viranomaisia omista virheistään, jos olosuhteiden tai edellisten sukupolvien syyttäminen ei riitä.

Kehittymisen edellytyksenä on kuitenkin ymmärtää ja hyväksyä, että jokaisella meistä on vastuu, meillä on vastuu elämästämme ja tekojemme seurauksista. Meillä on vastuu kohdata virheittemme seuraukset ja korjata se, minkä pystymme korjaamaan. Henkinen kasvumme on velvollisuus, koska Jumala näkee niin paljon vaihua meidän jokaisen kohdalla pyrkinessään luotsaamaan meitä kehityssuunnitelmansa mukaisiksi.

□

Pohdintaa Esipuheesta, osa 2: Tunnustuksenosoitus

Esitelmä Talvipäivillä 26.1.2020 Valkeakoskella

Eija Seppänen-Bolotinski

Kappaleessa ”Tunnustuksenosoitus” sanotaan: *Laatiessamme jäljempänä seuraavia esityksiä, jotka liittyvät Universaalisen Isän luonteen ja hänen Paratiisinkumppanien sa olemuksen esittelemiseen, yhdessä täydellisen keskusuniversumin ja sitä ympäröivien seitsemän superuniversumin kuvausyritysten kanssa, meidän on määrää pitää ohjenuoranamme superuniversumien hallitsijoiden antamaa valtuutusta, joka määrää, että meidän tulee kaikissa totuuden*

julkituomisponnistuksissamme ja oleellisen tiedon koordinoinnissamme antaa etusija korkeimmille olemassa oleville ihmisperäisille käsityksille, sikäli kun ne liittyvät esiteltäviin aiheisiin. Saamme turvautua puhtaaseen ilmoittamiseen vasta, kun esiteltävälle aiheelle ei ole mitään riittävää ihmismielen aiemmin esittämää ilmaisuja. (Esipuhe XII, sivu 16) Tässä on tärkeintä ilmoituksen evolutionäärinen aikakauteen sisältyvä luonne, josta pidetään kiinni viimeiseen asti!

Tekstin kirjoittajat kertovat valin-neensa lukujen pohjaksi yli tuhat ihmisperäistä käsitystä, jotka edustavat korkeinta ja edistyneintä planetaarista tietoa hengellisistä arvoista ja maailmankaikkeuden merkityksistä. Kuitenkin myös muita lähteitä on tarvittu: *Silloin kun nämä ihmisperäiset käsitykset, jotka on koottu Jumalaa tuntevilta menneisyyden ja nykyisyyden kuolevaisilta, ovat riittämättömiä totuuden välittämiseen sillä tavoin kuin meitä on ohjattu se ilmoittamaan, emme kaihda niiden täydentämistä turvautumalla tässä tarkoituksessa omaan, korkeampaan tietoomme Paratiisin Jumaluuksista ja heidän tuonpuoleisen asuinuniversuminsa todellisuudesta ja jumalallisuudesta.* (Esipuhe XII, sivu 17)

Yli tuhanteen ihmisperäiseen käsitykseen on viitattu myös mm. kirjassa *The Science Content of the Urantia Book*, **R. Bain**, **K. Glasziou**, **M. Neibaur** ja **F. Wright**. Kirjoittajat tiedostavat tehtävänsä vaikeudet, kun jumalallista ja ikuisuutta koskevia käsitteitä käännetään kuolevaisen mielen ymmärrettäviksi. *Mutta tiedämme, että ihmisen sielun kanssa elää Totuuden Henki, ja tiedämme lisäksi, että nämä henkivoimat vaikuttavat yhdessä tehdäkseen aineellisesta ihmisestä kykenevän hengellisten arvojen käsittämiseen ja universumimerkitysten filosofian ymmärtämiseen. Mutta sitäkin varmemmin tiedämme, että nämä jumalallista läsnäoloa edustavat henget kykenevät*

auttamaan ihmistä kaiken sen totuuden hengellisessä omaksumisessa, joka myötävaikuttaa henkilökohtaisen uskonnollisen kokemisen – Jumalatietoisuuden – alati edistyvän todellisuuden enentymiseen. (sivu 17) Tässä lainauksessa pohditaan hengellisiä arvoja ja universumimerkityksien filosofiaa. Arvot koetaan sielussa ja merkitykset arvioidaan mielessä.

Sadler Juniorin pohdintaa

Haluan vielä tuoda esille ihastuttavan tavan pohtia Esipuhetta. Tiedot olen saanut *The Urantia Book Workbooks* by Dr. **William Sadler**, Sadler Juniorin pohdinnasta 12.6.1961. Hän kirjoittaa: *Esipuhe päättyy keskusteluun Kolminaisuuksista, joita on kolme. Ilmoituksenantajat viittaavat Paratiisin-Kolminaisuuteen eksistentiaalisena Kolminaisuutena, kaksi muuta Kolminaisuutta ovat kokemuksellisia. Paratiisin-Kolminaisuudella ei ole alkuperää. Kahdella muulla on historiallinen alku, aika, jolloin ilmaannutaan olevaisuuden piiriin ja aika, jolloin tullaan täyden toiminnan vaiheeseen. Kolminaisuudet toteutuvat jumalallisuudesta johtuen. Kun Jumala erottelee asioita, niiden täytyy yhdistyä uudelleen jollakin tapaa. Kun hän saavuttaa kolminkertaisen personoitumisen Isänä, Poikana ja Henkenä, Kolminaisuudesta tuli väistämätön ja välttämätön.*

Tämä eriytyminen saattoi olla olemassa vain, jos oli samalla yhdistyminen, koska Jumaluus on yksi. Saattoi

tapahtua kolminkertainen persona-lisaatio vain, jos nämä kolme Jumaluutta yhdistyisivät jollakin tavoin. Tämä luo mallin, jota seurataan, kun todellisuutta ilmaistaan finiittisellä tasolla, kaikki jotka osallistuvat tähän finiittiseen ilmenemismuotoon ja finiittiseen täydellistymiseen, löytävät itsensä, varsinaisesti, uudelleenyhdistyneiksi Kolminaisuuden tavoin, niin kuin ensimmäinen Kokemuksellinen Kolminaisuus, Perimmäinen Kolminaisuus. Monet olennot ottavat tähän osaa, mutta minä näen tämän kolmen olentoryhmän liittona; Korkeimmat Luoijat, Suuruniversumin Arkkitehdit ja Korkein Oleno liittyvät yhteen. Tämä ei ole miljoonien persoonallisuuksien liitto vaan kolmen Jumaluuden liitto. Kaikki korkeimmat Luoijat lisäävät jonkinlaisen Jumaluuden manifestaaation, ilmenemismuodon, tämä on seurausta heidän menestyksestään.

Minusta ei ole vaikeaa nähdä Kokonaisuniversumin Arkkitehtien esikunnan jumaluusilmentymää ja näiden kahden yhdistymistä Korkeimman Olennon kanssa, ei persoonallisuuksina vaan Jumaluutena, joka muodostaa Ensimmäisen Kokemuksellisen Kolminaisuuden. Tämä on se Kolminaisuus, joka täydentää Paratiisin-Kolminaisuuden toimintoja Suuruniversumin tutkimisessa ja seurauksena Suuruniversumin täyteen tullessa kehityksestä on Toisen Kokemuksellisen Kolminaisuuden eli Absoluuttisen Kolminaisuuden muodostaminen ja kaikkien kolmen Kolminaisuuk-

sien Kolminaisuuden voimaan saattamiseen tarvittavan yhdistyminen. Tätä Esipuhe tarkoittaa minulle!

Todellisuuden luominen

Kysymys, joka nousee esille on, miten Universaalinen Absoluutti voi olla Jumaluutta? Ensiksi tiedämme, että se määritellään Jumaluudeksi. Universaalinen Absoluutti määritellään Staattis-dynaamisen Jumaluuden potentiaaliksi. Tämä käsittämätön Jumaluuden aspekti saattaa olla staattinen, potentiaalinen ja assosiativinen. Nämä ovat ensimmäiset kolme tasoa koskien Jumaluuden toimintaa.

Haluan myös etsiä apua muualta, koska tämä on vaikea kysymys vastattavaksi. *Urantia-kirja* sanoo: *Kun todellisuuden alkulähteiden esittelyssä noudatetaan kronologista esitystapaa, on pakostakin oletettava, että on ollut teoreettinen ensimmäisen tahdonilmaisun hetki ja ensimmäinen MINÄ OLEN -olevaisen sisällä vasta-kaikuna ilmennyt reaktio.* ^{105:2.2 (1154.2)}

Toisin sanoen, tämä on ennen kuin ympyrä alkaa erottautua. Yrityksissämme kuvata alkusyntyä ja todellisuuden luomista tämä näyttämö voidaan käsittää Infiniittisen itse-erilais-tumisena (self-differentiation) infinitudista. Infinitudi on se ominaisuus, että on infiniittinen. *Urantia-kirja* tekee eron infiniittisyyden – joka on olevaisuuden tila – ja infinitudin – joka on Jumalan ominaisuus – välillä. Infinitudi-sanaa käytetään kuitenkin vain yhteyksissä, joissa on tehtävä

ero infiniittisyyden ja infinitudin välillä, muutoin Jumalan infinitudistaikin käytetään sanaa infiniittisyys.

Infiniittinen Yksiolennollisuus, esi-Jumala, infinitudi määriteltynä esi-Kvalifioimattomana Absoluuttina (eli Rajaamaton Absoluutti). Meillä on Infiniittinen yksi ja infinitudi, mutta tämä kaksinainen suhde tulee aina laajentaa Kolmiyhteisyys-käsitteeseen havaitsemalla ikuinen jatkumo infiniittisyyteen, MINÄ OLEN-olevaisen välillä. Minusta Universaalinen Absoluutti on toiminnallista symbolisaatiota, joka kuvaa Infiniittisen jatkumoa, ja kun aloitat tältä yksittäiseltä todellisuuden kehältä, tämä on Jumaluus, tämä ei ole ei-jumaluus. Jumaluus on ei-jumaluutta edeltävää. Ei-jumaluus toteutuu vain, jos ja koska Jumaluus on vetäytynyt syrjään.

Tämä on paras selitysmalli, jonka voin teille tarjota. Kun ajattelette kolmea kehää, keskimäinen kehä symbolisoi alkuperäistä kehää ja sellaisena voisi olla Jumaluus. Alkuperäinen kehä ei ole ei-jumaluus. Saatte ei-jumaluuden, koska otetaan pois jotakin ja tämä tuottaa ei-jumaluuden vähennyslaskun perusteella, mutta ne ovat vieläkin yhdistyneet. Nyt voitte ilmaista tämän kahdella tapaa. Kuvaan teille nyt toisenlaisen merkityssymbolisen ketjun: Jos voitaisiin finalisoida Absoluuttinen Jumala, olisi meillä yksi Absoluutti. Silloin Universaalinen Absoluutti ilmoitettaisiin Kätkettynä Infiniittinä (Concealed Infinite), mutta en ajattele, että Univer-

saalinen Absoluutti koskaan lakkaa olemasta. Tämä merkitsisi, että olimme tavoittaneet ikuisuuden päätekohtan ja uloimman infiniittisyyden rajan, ja nuo ovat itselleen risti-riittäisiä väittämiä.

Visualisoikaa itsellenne Kolminaisuuden Kolminaisuus. Saatte kolme Kolminaisuutta pohjakerrokseen ja kolme Kokemuksellista Kolminaisuutta seuraavalle tasolle, mutta yksi niistä on ei-täydellinen niin pitkään kuin Jumala Absoluutti on epätäydellinen. Tämä voisi absorboida kaikki kolme Absoluuttia ja kokemuksellistaa kaikki kolme, ja silloin ajatellen, että kolmannella tasolla on Infiniittinen. Kvalifioimaton Absoluutti jäi taakse, koska periaate ja potentiaalisuus tahtomiseen ovat Jumaluuden konseptin ytimessä. Kvalifioimaton Absoluutti on reaktori, ei alullepanija. Esimerkiksi kun puhutaan absoniiteista, he ovat aluttomia ja loputtomia, mutta Perimmäisellä Jumalalla on alku. Ei kuitenkaan sanota, että kaikki absoniitit ovat aluttomia ja loputtomia, sanotaan, että tämä luonnehtii absoniittista tasoa.

Kuolema ja fuusio

Jos Jeesus olisi ollut tavallinen ihminen, hän ei olisi koskaan kuollut vaan fuusioitunut. **Kun Jeesus kastettiin** Jordan-virrassa, hänen Suuntaajansa irtosi hänestä, ettei fuusiota tapahtuisi. *Urantia-kirja* kertoo, että syntymä ja kuolema luonnehtivat kuolevaisen ihmisen elämää, mutta se ei ole 100 %:sti

totta, koska saattaa tapahtua fuusio kuoleman sijasta. Me tiedämme ainakin kaksi ihmistä, **Heenok** ja **Elia**, jotka ovat todennäköisesti fuusioituneet, ja varmaan on enemmänkin tällaisia ihmisiä. Esimerkiksi planeetalla, joka on asettunut valoon ja elämään, kun ihmistä valmistellaan fuusiota varten, tiedätte, että häntä varoitetaan etukäteen. Hän voi vedota poikkeuksellisesti, että saisi jäädä. Esimerkiksi jos hänellä on tärkeä työ kesken, he takaavat hänelle tämän etuoikeuden, mutta kytkevät irti Suuntaajan. Silloin ihminen työskentelee niin kuin Jeesus työskenteli. Eli ihminen voi työskennellä post-fuusioituneessa tilassa esim. viisi vuotta, ja sen jälkeen Suuntaaja palaa sieluun ja tapahtuu fuusio.

Kvalifioimaton Absoluutti

Kvalifioimaton Absoluutti on persoonaton, jumalallisuuden ulkopuolella oleva ja jumalallistumaton. ^{0:11.7 (14.5)} Jumalallisuus on Jumaluuden luonteenomainen yhdistävä laatu. Joten Kvalifioimaton Absoluutti ei ole Jumaluutta eikä sisällä jumalallisuuden aspekteja. Kvalifioimaton Absoluutti ei ole paha, mutta se ei ole mitenkään suhteessa jumalallisuuteen. (Huom! joka tarkoittaa totuus, kauneus, hyvyys (luodun taso), rakkaus, armo, hoiva (persoonallisuuden taso) ja oikeudenkäyttö, voima ja suvereenisuus (persoonaton taso).

Kolmen Absoluutin toiminta on suhteessa jumalallisuuteen, koska Kvalifioimattoman Absoluutin me-

kanisoiva toiminta yhdistyy Univeraalien Absoluutin toimintaan Jumaluusabsoluutin aktivoivalla toiminnalla. Niinpä totaali Absoluutti ei ole Jumaluuden ulkopuolella, vain tämä Absoluutin aspekti eli Kvalifioimaton on. Kvalifioimaton Absoluutti ei ole persoonallinen, sillä ei ole jumalallisuutta, se ei ole Luoja etkä voi sitä ymmärtää. Et voi käyttää totuutta, kokemusta, ilmoitusta, filosofiaa tai superfilosofiaa eli absoniittisuutta sen ymmärtämiseen.

Korkein Jumala

Sanalla Jumala on *Urantia-kirjassa* useampi kuin yksi merkitys. Me tunnemme ensimmäiset kolme: Jumala Isä, Jumala Poika ja Jumala Henki. Me emme tunne Korkeinta Jumalaa, tämä on finiittisen tason esille nouseva Jumaluus. Tämä on evolutionääriinen Jumaluus. Tämä on Jumala ajassa, ei Jumala ikuisuudessa. Tämä on Jumala avaruudessa, ei Jumala infiniittisyydessä. Korkein Jumala on seurausta infiniittisen Jumalan toimista.

Seitsenkertainen Jumala on Jumaluusyhdistymä. Meidän kohtaamisemme Seitsenkertaisen Jumalan kanssa on Jeesuksen lahjoittautuminen, hyvin todellinen kohtaaminen. Kun Jeesus sanoi: ”*Hän, joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän*”, hän puhui Jumalana ja Jumalan puolesta. Tämä on todellinen kuvaus siitä, mitä me voimme ymmärtää Seitsenkertaisen Jumalan työstä. Hän on kaik-

kialla ajassa ja avaruudessa, Jumala toiminnassa, epätäydellisissä evolutionäärisissä piireissä. Meille ainoa Jumala, jota voimme ymmärtää, on Jeesuksen lahjoittautuminen ihmisenä, ja tässä on Seitsemän Jumala toiminnassa, Jumala, joka kurottautuu Paratiisista kumppanuuteen kenen tahansa luodun kanssa millä tahansa olemassaolon alimmilla tasoilla.

Mitä Korkein Jumala on finiittiselle tasolle, sitä Perimmäinen Jumala on superfiniittiselle tasolle, absoniittiselle (perimmäiselle, transsendenttiselle tasolle). Absoluuttinen Jumala olisi Jumaluuden lopullinen ilmene-mismuoto, lopullinen kokemuksellinen tai käsitettävissä oleva Isän ilmaus, kuten Iankaikkinen Poika on eksistentiaalinen (ikuisesti olemassa oleva) ilmaus Isästä. Jos Absoluuttinen Jumala voisi koskaan ilmaantua todella täydellisenä, silloin Absoluuttisen Jumalan kautta me saattaisimme ymmärtää Jumala Isää infiniittisenä. Tämä ilmaisee minulle sen, että Absoluuttinen Jumala ei tule koskaan päättämään kasvuaan, koska me emme koskaan tule ymmärtämään Isää infiniittisenä, me vain kasvamme tässä ymmärryksessä.

Sadler Junior tarkastelee myöskin Esipuheen pohdinnassaan MINÄ OLEN -olevaista, joka on filosofinen konsepti mutta ei todellisuutta, MINÄ OLEN on arvokas ajattelun työkaluna. Infiniittinen taas ei ole vain ajattelun työkalu, vaan Uni-

versaallinen Isä on infiniittinen. Ajattelen Ensimmäistä Lähdetä ja Kes-kusta siten, että kun haluaa erottautua Infiniittisestä, sen tekee Ensimmäinen Lähde ja Keskus. Tämä on se Infiniittinen, joka manifestoituu ja ilmenee Seitsemän Absoluutin tasolla. Eli: Mikä on Ensimmäisen Lähteen ja Keskuksen persoonallisuus? ”Jumala” on vastaus. Minkä nimen annamme tuolle persoonallisuudelle? Vastaus on ”Universaalinen Isä”. Tämä on meidän valintamme. Jumala erotti itsensä totaalisesta todellisuudesta. Jos hän ei olisi tehnyt niin, ei olisi ollut tilaa millekään muulle.

Kohti hengellistä viisautta

Eräs zarathustralainen teologi **Palavi** noin v. 250 jKr. kritisoi Genesiksen alkua sanoen, että *Jumala ei ollut yksin, koska kun Jumala sanoi: 'Tul-koon valkeus', joku oli ja totteli komentoa, oli läsnä.* Komentoa totteli tietysti Kvalifioimaton Absoluutti.

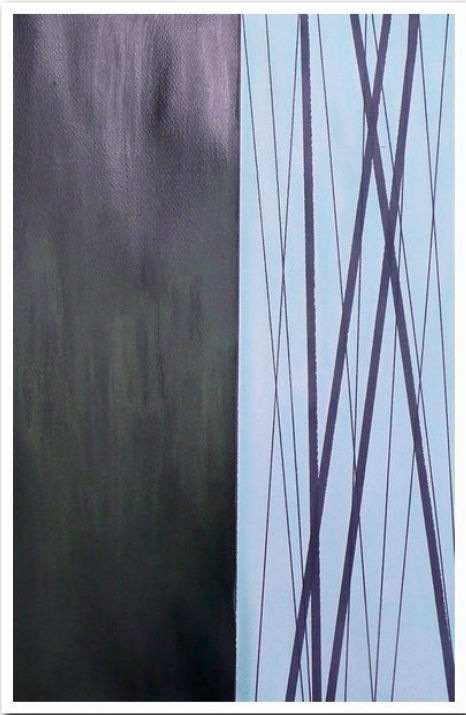
Ajattelen Jumalan myöskin erottamassa itseään Pojasta ja liittämässä yhteen Pojan kanssa luoden näin Kolminaisuuden. Näin tehdessään Jumala saavuttaa kumppanuuden. Hän erottaa Itsensä absoluuttisesta persoonallisuudesta ja hänestä tulee absoluuttisen persoonallisuuden Isä, josta tulee hänen Poikansa. Näin hänestä voi tulla kenen tahansa persoonan Isä. Samalla kun hän ilmaisee itseään absoluuttisesti persoonallisuutena, hän ilmaisee Itseään absoluuttisena ei-persoonallisuutena, Paratii-

sin Saarena, jota voisi kuvata abso-
luuttiseksi koneeksi, joka jatkaa fyysisen maailmankaikkeuden toimijana.

Poika vetää puoleensa kaikkea hengellistä, Kolmas Kolminaisuuden persoonallisuus kaikkea älyllistä ja Paratiisi materiaalista. Persoonallisuus on kosmoksen neljäs todellisuus, ja sielu on morontiaa, ei siis henkeä eikä ainetta. Morontia on emulgointia (koossapitävän lisääneen muodossa), joka tapahtuu materiaallisen öljyn (mieli) ja hengellisen veden (Ajatuksensuuntaaja) sekoituessa.

Oheinen lause vahvistaa sen, miksi aloitamme *Urantia-kirjan* lukemisen näin monimutkaisesta aineistosta: *Ihmismieli tahtoi luonnostaan lähestyä näissä ilmoituksissa esiteltyä kosmista filosofiaa etenemällä yksinkertaisesta ja finiittisestä monimutkaiseen ja infiniittiseen, inhimillisistä lähtökohdista jumalallisiin päämääriin. Mutta se tie ei johda hengelliseen viisauteen.* ^{19:1.5 (215.2)}

□

Sini Liljan maalaus:
"Sanon kyllä ikuisuudelle"

Urantia-seuran tiedotuksia

Vuosikokous 2020

Suomen Urantia-seura ry:n sääntömääräinen vuosikokous on lauantaina **26. 9. 2020 klo 13.30** Malmitalolla, Ala-Malmin tori 1, 00700 Helsinki. Tilaisuus tallennetaan myös suorana lähetyksenä netin kautta. Linkki nettiyhteyden muodostamista varten lähetetään jäsenille sähköpostitse. Jos haluat osallistua kokoukseen etänä, lähetä sähköpostiosoitteesi yhdistyksen sihteerille (sihteeri@urantia.fi) tai puheenjohtajalle (puheenjohtaja@urantia.fi) **20.9.** mennessä. Elokuun jäsenkirjeessä on lisätietoa kokouksesta.

Talvipäivät

Seuran talvipäivien alustava ajankohta on 29.-31.1.2021, mutta paikka on vielä varmistamatta. Tämän vuoden talvipäivien kyselyssä osallistujat äänestivät päivien teemaksi *RAKKAUDEN*. Lisätietoa on tulossa seuraavaan *Heijasteeseen* ja www.urantia.fi -sivulle.

Keskustelupalsta 'phpBB'

Seuran nettisivulla oleva keskustelupalsta 'phpBB' lopettaa toimintansa vuoden 2020 lopussa. Jos haluat tallentaa sieltä jotain tietoja itsellesi, niin toimi ennen tätä määräaika. Sen jälkeen palsta poistuu.

Palsta on ollut suljettua tyyppiä, eli sinne on tarvinnut rekisteröityä päästäkseen lukemaan tai kirjoittamaan, mikä on osaltaan saattanut vaikuttaa sen käytön hiipumiseen. Samoin internetissä ovat monet sosiaalisen median kanavat, jotka kaikki kilpailevat käyttäjien ajasta ja huomios- ta, lisääntyneet hurjaa vauhtia. Tuleeko tilalle jotain muuta, emme osaa vielä sanoa.

Messuosallistuminen

Perinteisesti seuramme on ollut esillä lokakuussa Helsingissä järjestettävillä Hengen ja Tiedon messuilla, mutta tänä vuonna kyseistä tapahtumaa ei järjestetä. Seuraava on v. 2021.

Seuran hallitus ja yhteystiedot

Puheenjohtaja Risto Mäntynen	puheenjohtaja@urantia.fi Helsinki. Puh. 050 390 3040
Varapuheenjohtaja Karoliina Auvinen	varapuheenjohtaja@urantia.fi Helsinki. Puh. 050 330 5418
Sihteeri Raimo Ala-Hynnillä	sihteeri@urantia.fi Jyväskylä. Puh. 040 717 2933
Rahastonhoitaja Tapio Pulli	rahastonhoitaja@urantia.fi Kirjala. Puh. 050 540 4582
Jäsenkomitean pj. Hanna Holopainen	jasenkomitea-pj@urantia.fi Turku. Puh. 040 763 0917
Julkaisukomitean pj. Kaija Lindström	julkaisukomitea-pj@urantia.fi Espoo. Puh. 045 245 9009
Koulutuskomit. pj. Tapani Vainio	koulutuskomitea-pj@urantia.fi Pirkkala. Puh. 040 544 9026
Konferenssikom. pj. Sini Lilja	konferenssikomitea-pj@urantia.fi Vantaa. Puh. 044 546 6657
Sähkö. viest. kom. pj. Matti Tossavainen	internetpalvelut-pj@urantia.fi Vantaa. Puh. 050 310 9184

Avoimet Urantia-aiheiset luentotilaisuudet

Tilaisuudet pidetään **Malmitalolla**, osoitteessa **Ala-Malmintori 1, Helsinki**. Paikka on Malmin rautatieasemalta noin 200 m. Tilaisuuksissa on joko esitelmä tai *Urantia-äänikirjan* kuuntelua ja keskustelua sen pohjalta.

Tilaisuudet ovat **lauantaisin klo 13.15 – 16.00**. Tilaisuuden väliajalla voi käydä Malmitalon kahvilassa.

- **La 17.10.2020 : Pohdintaa sekularismista /Tapio Pulli**
- **La 21.11.2020 : Merkityksistä ja arvoista /Matti Tossavainen**

Järjestäjä on Suomen Urantia-seura ry.
Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

Malmitalo ([karttalinkki](#))

Urantia-äänikirja

Äänikirja on saatavana MP3-muodossa CD- ja USB-tallenteena. Kirja sisältää 157 h ääntä ja datan määrä on 5.3 Gb. Lukijana on yksi miesääni ja kaksi naisääntä. Äänikirjaa voi kuunnella tietokoneella, älypuhelimella tai kannettavilla musiikinkuunteluun tarkoitetuilla laitteilla, joilla voi toistaa MP3-muotoista sisältöä. Tallenne sisältää myös *Urantia-kirjan* tekstin kokonaisuudessaan (html). Myyntipakkauksessa on lisäksi käyttöohjevihko, jossa on aikaindeksioitu sisällysluettelo kirjan luvuista: lukujen kokonaisaika sekä alilukujen alkamisajankohta luvun alusta, min:sek. Täten halutun aliluvun alkamiskohta löytyy helposti.

- CD-ROM-tallenne, 9 CD-levyäHinta **20,- €**
- USB-tallenne, 1 USB-muisti, 8Gt....Hinta **30,- €**
- Molemmat yhdessä (CD+USB).....Hinta **45,- €**

Lisänä:

- Seuran jäsenille 50 % alennus äänikirjaostosta.
- *Heijaste-lehden* tilaajille 50 % alennus äänikirjaostosta.
- Suomenkielisen *Urantia-kirjan* ostajille CD-äänikirja kaupan päälle.

Myynti: **Suomen Urantia-seura ry.**

- * Internetissä: <http://www.urantia.fi> → Urantia-kirja
- * Käteismyyntiä tilaisuuksissa, joihin seura osallistuu (esim. messut) tai joita seura itse järjestää (kuten esitelmät ja lukijapäivät).

Tiedustelut: audiokirjat@urantia.fi tai p. 050 041 6336 (Pertti Leinonen)

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssi-teenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen *Heijasteessa*, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Pyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitean puheenjohtajalle: koulutuskomitea-pj@urantia.fi.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa *Heijasteessa*. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Verkko-opintoryhmä

Suomenkielinen verkko-opintoryhmä kokoontuu kerran viikossa sunnuntaisin klo 19 ryhmäpuhelutoimintoa käyttäen. Osallistuminen edellyttää Skype-tiliä ja viestintäohjelmistoa tietokoneella, älypuhelimessa tai tabletissa. Lisätietoja saa Risto Mäntyseltä, risto.mantynen@gmail.com

Helsinki

Helsingin opintoryhmä kokoontuu kirjasto Oodin ryhmätyötiloissa, II kerros, parittomien viikkojen torstaina klo 18–20, alkaen 27.8. Lisätietoja: *Kaija Lindström*, puh. 045 245 9009, kaija.lindstrom@kolumbus.fi

Espoo

Espoon keskustan opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10-12 Villa Apteekin yläsalissa. Osoite: Pappilantie 5, 02770 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 040 060 9790 pentti.lehtela@pp1.inet.fi

Hyvinkää

Lisätietoja: *Kari Haavisto*, puh. 040 507 3048. karijolami@gmail.com

Jyväskylä

Lisätietoja: *Raimo Ala-Hynnä*, puh. 040 717 2933. raimoalah@gmail.com

Kemijärvi

Kemijärven lukupiiri kokoontuu Kiehispiirtissä osoitteessa Seminaarinkatu 2-4 joka toinen viikko klo 13. Lisätietoja: *Lasse Ketonen*, Asematie 17, 98120 Kemijärvi, puh. 040 5040577.

Kärkölä

Lisätietoja: *Sirkkaliisa Brandelin*, puh. 045 146 3335.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, puh. 050 013 1430. parviainen.tuula@hotmail.com

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 19 – 21. Yhteyshenkilö: *Raimo Kujala*, Mante-reentie 405, 37420 Vesilahti, puh. 040 586 4154. raimojuhani.kujala@gmail.com

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kasar-

mintie 20 A 84, 90130 OULU, puh. 040 502 6604. reijo.hamari@luukku.com

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, puh. 040 748 4289. anja.m.vuori@gmail.com

Rovaniemi

Lisätietoja antaa *Rauni Välikangas*, puh. 040 771 3732.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu parittomien viikkojen tiistaina, klo 16 – 18. Koilliskeskus. Liikekatu 3, Sepe-li, 33580 Tampere. Lisätiedot: *Kari Kippo*, puh. 050 327 1045. kr.kippo@pp.inet.fi

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. 050 540 4582. tapio.pulli@kolumbus.fi

Stockholm, Sverige

Urantia studiegrupp träffas på jämna veckors lördagar kl 14.00 i Stockholm city. För närmare info ring *Riitta* +46 707 213 496.

Keskustele Facebookissa

Urantia-seuralla on myös suljettu Facebook-ryhmä, jossa voit seurata keskustelua ja vaihtaa mielipiteitä muiden *Urantia-kirjan* lukijoiden kanssa. Jos kiinnostuit, ota yhteyttä seuran sihteeriin: sihteeri@urantia.fi

Posti Green

Urantia-säätiön Suomen-toimisto tiedottaa:

Urantia-kirja

- Kovakantinen 23 €
- Pehmeäkantinen 18 €

Kirjan ostajalle CD-äänikirja kaupan päälle!

Vieraskielisistä kirjoista löytyy lisätietoja verkkosivulta.

Määräalennus suomenkielisistä kirjoista:

- *Urantia-kirja*, kovakantinen 5 kpl 100 € (à 20 €)
- *Urantia-kirja*, pehmeäkantinen 5 kpl 80 € (à 15 €)

Tiedustelut ja tilaukset verkkosivulta tai puhelimitse:

Verkkosivu: <http://saatio.urantia.fi>

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

p. 050 540 4582

Urantia-säätiön Suomen-toimisto
Tapio Pulli